

ΚΕΡΑΥΣΟΒΟ

Γενάρης - Φλεβάρης - Μάρτις 1996

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Γιορτή του Πάσχα — Έθιμα ... σελ. 1	Μελίγα λόγια » 23
Κεράσοβο — Εντυπώσεις από μια τρίτη ματιά » 5	Τσάρ - τσάρ τα κέδρα » 24
Προτού είναι ολύ αργά.... » 7	Η Αδελφότητα ευχαριστεί... » 25
Χρονικό: 1940—1950 » 9	Έστειλαν τη συνδρομή τους » 26
Δέ θέλει τίρι-τίρι - θέλει τη ράμπω τη ράμπω » 15	Μας έδωσαν χρήματα αλλά μας μας λείπουν οι μελέτες » 27
Στα παιδιά που έπεσαν στα νησιά Ίμια » 16	Παραίτηση Κοινοτικού Συμβούλου » 27
Κεράσοβο: Φιλόξενο αδερφοχώρι » 17	Απροκριές στο χωριό » 28
Κοινωνικά » 22	Έκλεψαν αναμεταδότες » 29
Το Παλιό Σχολείο περιμένει τη βοήθεια όλων μας » 23	Τελωνειακές ατέλειες επαναπατρι- ζομένων μεταναστών » 30
	Δάσκαλε που δίδασκες... » 32

-
- ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: α) Χιονισμένος δρόμος στο Κεράσοβο.
β) Νά που έπιασε τόπο η ισότητα των δύο φύλων... (Κερασοδίτες πλένουν...)
-

«ΚΕΡΑΣΟΒΟ»: ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ - ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Υπεύθυνος: Ο εκάστοτε πρόεδρος της Αδελφότητας
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Πρόεδρος: Κοταδήμας Δημήτριος
Αντιπρόεδρος: Κωτούλας Βασίλειος
Γραμματέας: Κωτούλας Φώτης
Ταμίας: Χαρίσης Ευάγγελος
Μέλη: Τζίνας Μιχάλης
 Τζίνας Αθανάσιος
 Νάκου Δέσποινα

★ ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΔΡΧ. 2.000 - ΔΟΛ. ΗΠΑ 25 - ΑΥΣΤΡΑΛ. 30 - ΜΑΡΚΑ 35 ★
ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ: ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ, ΚΟΝΙΤΣΗΣ - Κ. ΦΛΩΡΗ 3-5 - 113 63 ΚΥΨΕΛΗ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ 88.27.296 7-8 Μ.Μ.

Τυπογραφική επιμέλεια: Δημ. Ευαγγ. Κασιούμης, Γερανίου 7, — τηλ. 5220.597

ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ — ΕΘΙΜΑ

Να γράψω λίγα πράγματα για τη γιορτή του ΠΑΣΧΑ, πήρα αφορμή από το διάβασμα που έκανα στο περιοδικό της Αδελφότητας, σχετικά με το αν είναι πράγματι η 25η Δεκεμβρίου ημέρα Χριστουγέννων πρώτο και δεύτερο με τη σύμπτωση να κυκλοφορήσει (το περιοδικό) τη Μεγάλη Εβδομάδα.

Πιστεύω πως θα είναι ορθό και σωστό, να υπενθυμίσω στους αναγνώστες του περιοδικού μας που θα έχουν ήδη ξεχάσει ή και σε όσους δεν έτυχε, να μάθουν τώρα την Ιστορία για το ΠΑΣΧΑ και τα έθιμα.

● Α.— ΠΑΣΧΑ ΕΒΡΑΪΚΟ

Το ιουδαϊκό PASAH μεταγλωτίσθηκε στη δική μας λέξη «ΠΑΣΧΑ», είναι γενική μετάφραση και σημαίνει *δ ι ά β α σ η*, που συνδεόταν με τη Βιβλική αφήγηση της απελευθέρωσης των ισραηλιτών από την αιγυπτιακή αιχμαλωσία.

Το ιερό έτος, βάσει του οποίου έπρεπε να ρυθμίζονται οι γιορτές, σύμφωνα με την εντολή του Θεού, άρχιζε το μήνα Αβήθ ή Νιζάν, που αντιστοιχεί στο διάστημα από τα τέλη Μαρτίου ως τα μέσα Απριλίου. Κατά την διάρκεια αυτού του μήνα εξήλθαν οι Εβραίοι από την Αίγυπτο.

Ονομάζεται, όπως γράψαμε, Πάσχα ή Διάβαση γιατί κατά τη νύκτα εκείνη που εξήλθαν οι Εβραίοι, ο Άγγελος του Κυρίου θα περνούσε από κάθε σπίτι για να εξολοθρεύσει κάθε πρωτότοκο της Αιγύπτου, από ανθρώπου μέχρι ζώου, για να εκδικηθεί όλους τους ψεύτες θεούς των Αιγυπτίων, ενώ θα προσπερνούσε τα σπίτια των Εβραίων, οι πόρτες των οποίων θα είχαν σημαδευθεί με το αίμα του αρνιού που είχαν θυσιάσει. Έτσι θα έσωζαν τα πρωτότοκα παιδιά των και τα ζώα.

Το αρνί έπρεπε να είναι ψημένο και στο γεύμα να συνοδεύεται από άζυμο ψωμί, που φανέρωνε την καθαρότητα και από πικρά χόρτα, σε ανάμνηση των πικρών ημερών που είχαν περάσει στην Αίγυπτο. Έπρεπε επίσης να βγάλουν το μεδούλι χωρίς να σπάσουν κανένα κόκκαλο. Τα κόκκαλα και ό,τι δήποτε άλλο απέμενε θα εκαίονταν την νύκτα, γιατί έπρεπε να αναχωρήσουν πολύ πρωί.

Το αίμα του αρνιού επάνω στα πρέκια των πορτών των Εβραίων θα είναι γι' αυτούς ένδειξη για τη σωτηρία τους. Το αίμα του αρνιού είναι σύμβολο

και εκείνου του Αρνιού του Θεού, μέσω του οποίου ο κόσμος θα λυτρωνόταν από την τυρανία της αμαρτίας και του αιώνιου θανάτου. Η θέσπιση των γιορτών είχε σκοπό να διατηρήσει την ανάμνηση των μεγάλων γεγονότων που είχε κάμει ο Θεός ενώπιον των ανθρώπων. (πηγή, Αγία Γραφή, Πεντάτευχος, βιβλ. Έξοδος).

● Β.— ΠΑΣΧΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ

Μια από τις μεγαλύτερες θρησκευτικές γιορτές της Χριστιανοσύνης, η οποία γίνεται σε ανάμνηση του θανάτου και της Ανάστασης του Χριστού.

Μετά το θάνατο του Ιησού Χριστού, παρέλαβε τη γιορτή και ο Χριστιανισμός, γεγονός που προκάλεσε αμφισβητήσεις, κυρίως σε ό,τι αφορούσε το χαρακτήρα του, γιατί ορισμένοι θεωρούσαν τη γιορτή ως αναμνηστική της σταύρωσης του Μεσσία, του νέου Αμνού, που θυσιάστηκε για τη σωτηρία της ανθρωπότητας, ενώ άλλοι, που τη συνέδεαν με την ευχαριστία, εόρταζαν το ΠΑΣΧΑ σε ανάμνηση της Ανάστασης του Μεσσία, που είχε γίνει τρεις ημέρες μετά το θάνατό του, δηλαδή την Κυριακή.

Ένας γενικός κανόνας καθορισμού του ΠΑΣΧΑ, που έγινε έτσι κινητή γιορτή, διατυπώθηκε στη Σύνοδο των Πατέρων της Νίκαιας (325 μ.Χ.). Σύμφωνα με το ισχύον σήμερα Γρηγοριανό ημερολόγιο, το ΠΑΣΧΑ γιορτάζεται την Κυριακή που ακολουθεί την πανσέληνο μετά την εαρινή (ανοιξιάτικη) ισημερία (21 Μαρτίου). Οι ορθόδοξες Εκκλησίες όμως, στην περίπτωση του ΠΑΣΧΑ, δεν ακολουθήσαν το Γρηγοριανό ημερολόγιο κι έτσι υπάρχουν δύο ΠΑΣΧΑ στο εκκλησιαστικό έτος, (παλιοημερολογίτικο και νεοημερολογίτικο).

● Γ.— ΕΘΙΜΑ (ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ)

Με τη λέξη ΠΑΣΧΑ ή Λαμπρή (Λαμπρά στην Κύπρο), ο ελληνικός λαός δεν εννοεί απλά την Κυριακή του εορτασμού της Ανάστασης του Κυρίου, αλλά κύκλο 15 ημερών, που αρχίζει από την Κυριακή των Βαΐων και τελειώνει την Κυριακή του Θωμά.

Κατά την Κυριακή των Βαΐων στολίζουν τους ναούς με κλάδους βαΐων σε σχήματα σταυρού κ.ά. και διανέμουν οι ιερείς στους ναούς μετά τη θεία λειτουργία, οι δε χριστιανοί τα τοποθετούν στα εικονίσματα στο σπίτι, ως φυλακτά ή για την αποδίωξη των ζωΰφίων. Το έθιμο έχει εισαχθεί από τον έννατο (9^ο) αιώνα σε ανάμνηση της εισόδου του Ιησού στα Ιεροσόλημα. Την ημέρα αυτή συνηθίζεται να τρώγονται ψάρια και μπακαλιάρια.

Η Μεγάλη Πέμπτη ονομάζεται από το λαό Κόκκινη Πέμπτη ή Κοκκινοπέφτη, γιατί την ίδια ημέρα βάζουν τα κόκκινα αυγά. Το πρώτο αυγό κόκκινο ονομάζεται της «Παναγίας» και φυλλάσσεται στο εικονοστάσι και θεωρείται ότι έχει ιαματικές ιδιότητες. Η έννοια της βαφής των αυγών δεν έχει

εξακριβωθεί. Κατ' άλλους το χρώμα κόκκινο συμβολίζει το αίμα του Χριστού που χύθηκε, κατ' άλλους τη χαρά της Ανάστασης. Την ίδια ημέρα οι γυναίκες ζυμώνουν τις κουλούρες ή λαμπροκολούρες σε σχήματα, καλαθάκια, δοξάρια, αυλούρες κ.ά. Σ' αυτές βάζουν κόκκινα αυγά, αμύγδαλα, καρύδια κλπ. Κατά την νύκτα ψάλλεται στις εκκλησίες το «μοιρολόγι της Παναγίας». Μεγάλη δύναμη θεωρούνται ότι έχουν την ημέρα αυτή, τα λατρευτικά αντικείμενα, όπως ύψωμα, το λάδι, τα λουλούδια, τα κηριά. Την ίδια μέρα ακόμη επισκέπτονται τα νεκροταφεία, γιατί πιστεύεται ότι ο Σωτήρ καερχόμενος στον Άδη, λυτρώνει τις ψυχές των θανόντων οι οποίοι ανέρχονται στη γή.

Η Μεγάλη Παρασκευή, ως η μέρα του βαρύτερου πένθους, είναι καθολοκληρίαν αφιερωμένη στην εκκλησία. Ο κόσμος νηστεύει ή τρώει άβραστα ή νερόβραστα φαγητά. Δεν κόφτουν επίσης το ψωμί με το μαχαίρι, σε ανάμνηση της λόγχης με την οποία εκεντήθη ο Χριστός.

Μετά την αποκαθήλωση του Εσταυρωμένου, κατά το μεσημέρι, αρχίζει ο στολισμός του Επιταφίου από τα κορίτσια, με λουλούδια της εποχής, μενεξέδες (ίτσια), τριαντάφυλλα, αμάραντοι κλπ. Την νύκτα γίνεται η περιφορά του Επιταφίου και άλλοι μεν κρατούν κηριά, άλλοι δε τοποθετούν μπροστά στα κατώφλια ή στα παράθυρα των σπιτιών τον Εσταυρωμένον μέσω κηρίων και θυμιαμάτων. Στα λουλούδια, τα οποία διανέμουν οι ιερείς μετά την περιφοράν ή διαρπάζονται από τον κόσμο, αποδίδεται μεγάλη θαυματουργική δύναμη. Σε πολλά μέρη της χώρας γίνεται και επίσκεψη στα νεκροταφεία, όπου και καταδέτονται και στεφάνια και κηριά.

Από τα πολλά έθιμα της Ανάστασης, κατά τη νύκτα του Μεγάλου Σαββάτου, σημειώνομε το κτύπημα των σιασιδίων από τους άντρες με τις μαγκούρες, την ρίψη κροτίδων, ή το σπάσιμο αγγείων. Ο κρότος αυτός έχει τη συμβολική έννοια να φοβηθεί ο διάβολος ο οποίος караδοκεί για να εμποδίσει την Ανάσταση του Χριστού.

Σε ωρισμένα χωριά πάλι ο ιερέυς δεν αναφωνεί το «Χριστός Ανέστη» αν δεν βεβαιωθεί ότι παρευρίσκονται όλοι οι κάτοικοι. Μετά το «Χριστός Ανέστη» ασπάζονται μεταξύ των όλοι και τσουυκρίζουν και τρώγουν το πρώτο κόκκινο αυγό. Αλλού πάλι καίουν ομοίωμα του Ιούδα ή την Μεγάλη Πέμπτη ή την ημέρα του Πάσχα.

Επιστρέφοντες στα σπίτια των οι χριστιανοί με το νέο φώς της Ανάστασης, «σταυρώνουν» το ανώφλιο (πρέκι) της εξωθύρας και ανανεώνουν το φως της κανδήλας των. Ακόμη τις λαμπροκουλούρες, φυλλάσσουν στα εικονίσματα όλο το χρόνο, τα δε αυγά τα παραχώνουν στα χωράφια και κήπους για προστασία από ασθένειες και θεομηνίες.

Κατά την ημέρα του Πάσχα, το κύριο φαγητό είναι το ψημένο αρνί και κυρίως στη σούβλα και τρώγεται στο ύπαιθρο μετά συγγενών και φίλων.

Ο εορτασμός του Πάσχα συνεχίζεται καθ' όλη την Διακαινήσιμο εβδο-

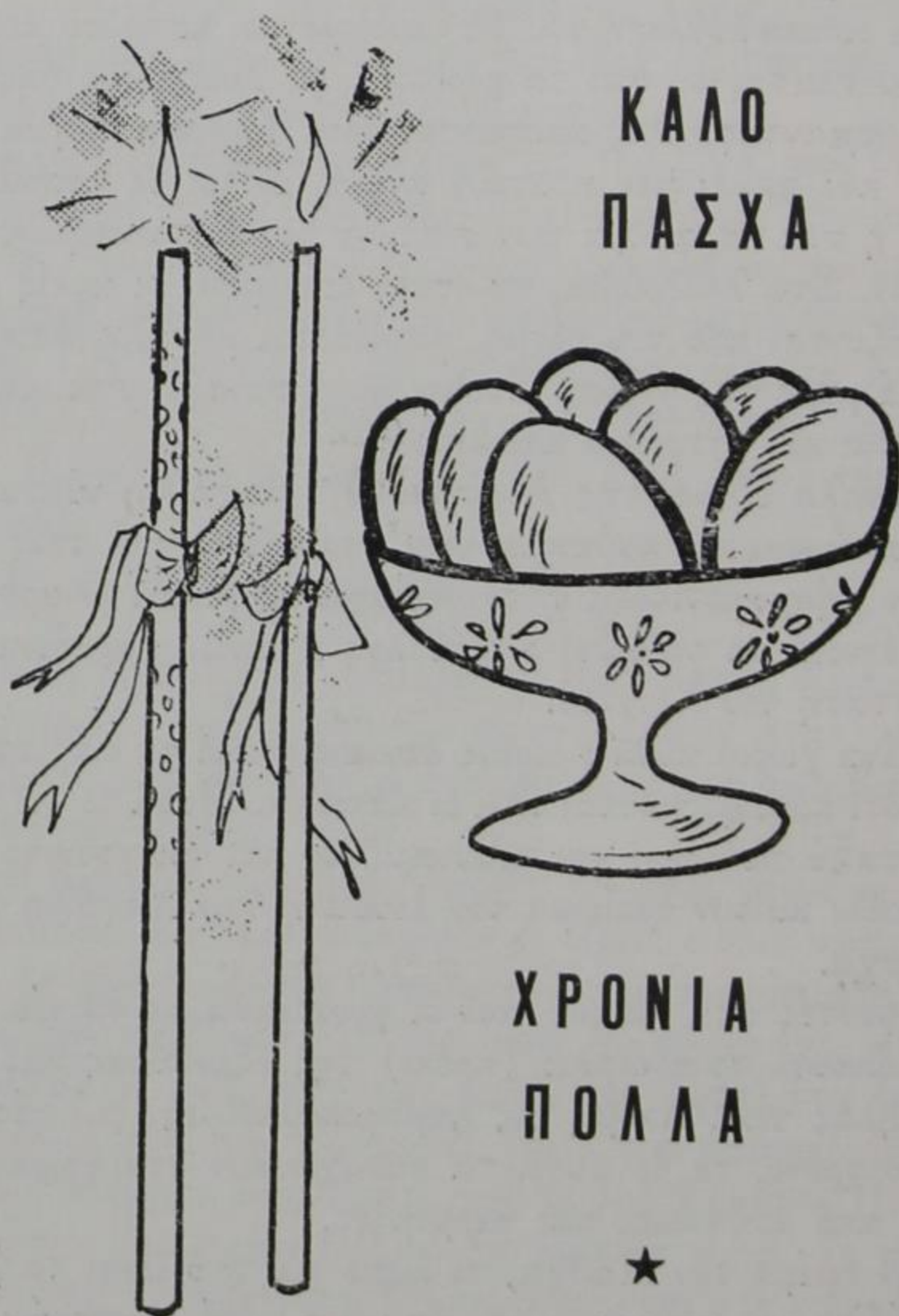
μάδα, η οποία και ονομάζεται και Λαμπρόσκολα ή Λαμπροημέρα. Κατακλεί-
δα όλων των γιορτών αυτών είναι η Κυριακή του Θωμά που λέγεται Εώλα-
μπρα ή Αντίπασχα.

Προσπάθειά μου ήταν να συγκεντρώσω σ' αυτές τις λίγες γενικές
γραμμές, τα κυριώτερα έθιμα του τόπου μας που αφορούν τις γιορτές του
ΠΑΣΧΑ.

Υπάρχουν πολλά ακόμη που δεν έχουν γραφεί, αλλά δεν είναι δυνατό να
γίνει κάτι τέτοιο σ' ένα μικρό σημείωμα. Του χρόνου νάμαστε καλά, θα γρά-
ψω για το ΠΑΣΧΑ και τα έθιμα του χωριού μας. Ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

τ. Δ) ντής Τ.Σ.Α.

Κ Ε Ρ Α Σ Ο Β Ο — ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΤΡΙΤΗ ΜΑΤΙΑ

Από χρόνια παρακολουθώντας τις δραστηριότητες της αδελφότητας, αισθάνομαι και ο ίδιος μέλος της, έστω και εξ αγχιστείας. αφού είμαι γαμπρός Κερασοβίτης. Μέσα δε από τις σελίδες του καλαίσθητου και με ποικίλη ύλη περιοδικού ξυπνούν και σε μένα ανάλογες μνήμες παιδικές και συναισθήματα που γεννούν οι αναφορές σας στην λαϊκή παράδοση, στον πολιτισμό, στην Ξενητιά, στη φύση.

Είχα την ευκαιρία στις αρχές της δεκαετίας του '80 όταν σπούδαζα στην Αθήνα να γνωρίσω αρκετούς Κερασοβίτες πέρα βέβαια από τους συγγενείς της γυναίκας μου.

Στα σπίτια, στα καφενεία, στις συναντήσεις μας, στη γειτονιά, στο δρόμο, κυρίαρχο θέμα στις περισσότερες φορές ήταν το χωριό τους το Κεράσοβο, που το περιγράφουν με τα καλύτερα χρώματα. Τα μάτια τους λαμπύριζαν, το πρόσωπό τους φωτιζόταν σε κάθε τους αναφορά. Δεν έχεις έλθει στο Κεράσοβο; Δεν ξέρεις πόσο όμορφο είναι, δεν ξέρεις τι χάνεις;

Πριν από δέκα χρόνια στο πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής επισκέφθηκα για πρώτη φορά το χωριό. Είχαν δίκιο.

Ένα χωριό χαμένο στην απεραντοσύνη της φύσης, με τους ορεινούς όγκους του Σμόλικα να κρέμονται από πάνω του, σπίτια πέτρινα κτισμένα με μεράκι, και μαστοριά από ανθρώπους που αγάπησαν και αγαπούν υπερβολικά τον τόπο τους παρά τις οικονομικές δυσκολίες που αντιμετώπισαν, την Ξενητιά, τον Ξεριζωμό, στα χρόνια που πέρασαν.

Είχα την ευκαιρία παρέα με συγγενείς της γυναίκας μου να Ξεναγηθώ στο χωριό, στον Άγιο Θεοδόση, στην Αγία Παρασκευή και σ' άλλα μέρη. Εκείνο που θυμάμαι ήταν η εύλογη περηφάνεια τους για το Κεράσοβο.

Δεν θα σταδώ όμως περισσότερο στις φυσικές ομορφιές του χωριού. Θα

σταδώ και θα προσπαθήσω να σκιαγραφήσω τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των Κερασοβιτών, όπως τα σμίλεψε η παράδοση και η φύση.

Απλοί φιλικοί ζεστοί άνθρωποι φιλόξενοι. Το καλωσόρισμα συνοδεύεται από τις φράσεις: «τι κάνεις χρυσό μου», «τι κάνεις καμάρι μου». Ιδιαίτερο καλωσόρισμα που σπάνια το συναντάς σε άλλες περιοχές που σε κάνει να νιώθεις ότι τους ξέρεις χρόνια, ότι είσαι δικός τους άνθρωπος.

Δεμένοι —σφιχτά αγκαλιασμένοι με τον τόπο που γεννήθηκαν— ριζωμένοι στην παράδοση του χωριού, στα ήθη και έθιμα που διατηρούν και θέλουν να μεταδώσουν και στις νεώτερες γενιές, μα πιο πολύ δεμένοι και ενωμένοι μεταξύ τους στη χαρά και στη λύπη παρά τα τραύματα της ξενητιάς και των αντιπαραθέσεων σε ορισμένα θέματα που ως ένα σημείο είναι λογικό να υπάρχουν σε μικρές κοινωνίες.

Κεφάτοι - γλεντζέδες στο πανηγύρι ξεφαντώνουν και όχι μόνο σ' αυτό, σε κάθε κοινωνική εκδήλωση διακρίνονται για το πάθος τους για τον χορό και την παραδοσιακή ηπειρώτικη μουσική.

Δημιουργικοί άνθρωποι - εργατικοί και εκείνο που έχει ιδιαίτερη σημασία είναι το γεγονός ότι οι περισσότεροι είναι αυτοδημιούργητοι. Ξεκινώντας από έναν άγονο τόπο οι ξακουστοί μαστόροι γίνανε πετυχημένοι εργολάβοι και τα παιδιά τους διαπρέπουν στα γράμματα, στις επιστήμες, στις τέχνες.

Καλοί οικογενειάρχες — δεμένες φαμίλιες που για όλα τα παιδιά τους περισσεύει η αγάπη, η στοργή, η κατανόηση, παρά το γεγονός ότι οι καιροί αλλάζουν και οι νέοι επηρεασμένοι πολλές φορές από τους ρυθμούς της πόλης δυσκολεύονται να ακολουθήσουν τους γονείς τους για μια επίσκεψη στο χωριό — δυσκολεύονται να συνεχίσουν μερικές φορές τα πατροπαράδοτα ήθη και έθιμα.

Εκείνοι όμως επιμένουν να μεταλαμπαδεύσουν την ιστορική παράδοση και την αγάπη για το χωριό στα παιδιά τους. Να είναι άραγε όπως λένε στον τόπο μου «αγύριστα κεφάλια» με την καλή έννοια του όρου; Ίσως. Όμως καλά κάνουν και επιμένουν.

Με εκτίμηση

ΒΑΣ. Δ. ΡΑΠΤΗΣ

Τελωνειακός

Νομ. Σύμβουλος Μαγνησίας

Απόψεις και Σχόλια

ΠΡΟΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ . . .

Παίρνοντας αφορμή από το ανατολικό ζήτημα του Αιγαίου, συζητώντας προχθές στο χωριό, βγήκε σαν γενικό συμπέρασμα ότι έχουμε κι εμείς ανατολικό ζήτημα.

— Ποιά είναι τα σύνορα μεταξύ των κοινοτικών και συνεταιριστικών εκτάσεων;

Η άποψη ότι το δάσος που ξεκινάει από το τριεδνές και φθάνει μέχρι τα Σουγλιά, είναι η επικρατέστερη, όπως επικρατέστερη είναι και για το πλάτος των κοινοτικών εκτάσεων.

Το δάσος αρχίζει από κει που είναι τα τελευταία χωράφια και πάνω. Δηλαδή, το κοινοτικό δάσος είναι ενιαίο.

Στις Τριπενίτσιες όμως μπήκε η Κοινότητα και έκανε υλοτομία, κατά το παρελθόν. Από κει αρχίζει το πρόβλημα. Και θα γίνεται μεγαλύτερο κάθε φορά τώρα που τα χωράφια δεν καλλιεργούνται και γέμισαν πεύκα.

Οι εξορίες, οι δικαστικοί αγώνες και η παλικαριά των προγόνων μας, τελικά, θα πάνε χαμένα;

Για να μη γίνει αυτό, θα πρέπει εμείς κάτι να κάνουμε προτού είναι αργά. Και το λέω αυτό με πλήρη ευθύνη. Ποιός από μας, που περάσαμε τα πενήντα χρόνια της ζωής μας, πήρε τα παιδιά του να πάει να τους δείξει τα χωράφια του; Να τους πει με ποιόν συναρεύουν;

Ακόμη υπάρχει χρόνος να γίνει αυτό. Αρκεί να το θελήσουμε οι ίδιοι. Υπάρχουν, δόξα τω Θεώ, ακόμη στο χωριό και παππούδες και γιαγιάδες, που, αν τους βάλουμε καβάλα στα υποζύγια, θα μας τα δείξουν όλα τα χωράφια με κάθε λεπτομέρεια.

Με τον ωχαδερφισμό που διακρίνει τους νεοέλληνες —και είμαστε κι εμείς μέσα σ' αυτούς— θα χαθούν όλα.

Τώρα, λοιπόν, όλοι μαζί να βρούμε τη λύση. Μόνοι μας, χωρίς να περιμένουμε από το αρπαχτικό κράτος μας, πού, για μένα, είναι ανάπηρο από την αρρώστια της τεμπελίτιδας, να βάλουμε τάξη στο σπίτι μας.

Συσπειρωθείτε και γρηγορείτε, αγαπητοί μου συγχωριανοί. Δυστυχώς για μας, στο χωριό προέκυψε και ένα άλλο πρόβλημα: Το Ξενοδοχείο και το Κατάστημα της Αδελφότητας μένουν κλειστά από την πρώτη Μάρτη, μετά

την αποχώρηση του ενοικιαστή. Εκεί που όλοι χαρήκαμε όταν περιήλθαν σε χωριανό μας, τώρα αρχίζουνε πάλι από την αρχή.

Θερμή παράκληση προς όλους: Βοηθήστε το Δ.Σ. της Αδελφότητας να βρεί την καλύτερη λύση. Είναι κρίμα, ένα τέτοιο μεγάλο έργο που δείχνει την αγάπη και τη λεβεντιά των παιδιών του χωριού μας, να έχει αυτή την τύχη. Ας σκεφθούμε όλοι μας ποιές θα είναι οι συνέπειες, αν μείνουν κλειστά.

Προς Θεού, να αποφύγουμε σκέψεις για τα μεγάλα ενοίκια και εισοδήματα. Πρώτος στόχος μας: να είναι πάντα εν λειτουργία για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Αυτό προέχει. Και ύστερα, με έναν νοικοκυρεμένο ενοικιαστή, να καλύπτονται τα έξοδα συντήρησης και οι τυχόν ζημιές του κτιρίου.

Δυστυχώς, για μας, ο χρόνος ερημώνει τον τόπο μας από τους ανθρώπους. Κραυγή αγωνίας και πανικού με κάνει να σας παρακαλέσω να βρείτε την καλύτερη, γρηγορότερη και σωστότερη λύση.

Σας ασπάζομαι, με τιμή και αγάπη.

Ιωάννινα 6.2.1996

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΟΥΜΠΙΑΝΟΣ

☆☆☆

**ΔΩΣΤΕ ΖΩΗ,
ΜΕ ΤΟ
ΑΙΜΑ ΣΑΣ**

☆☆☆

☆☆☆

☆☆☆

☆☆☆

☆☆☆

Χ Ρ Ο Ν Ι Κ Ο : 1940 — 1950

Σε 4 χρόνια εκπνέει ο 20ός αιώνας και όπως όλοι μας γνωρίζουμε, ήταν αιώνας των δύο παγκοσμίων καταστροφικών πολέμων, στους οποίους έχασαν τη ζωή τους, όπως πάντα για τα συμφέροντα των ολίγων, άνω των 100 εκατομμυρίων ανθρώπων. Για την πατρίδα μας το τίμημα των δύο αυτών καταστρεπτικών πολέμων ήταν ιδιαιτέρως βαρύ. Εκτός της μη εκπλήρωσης των υποσχέσεων των φίλων μας Άγγλων - Γάλλων, ο Ελληνικός στρατός ηττήθηκε με καταστροφή και απώλεια όλου του Ελληνισμού της Μικράς Ασίας. Χάσαμε τις πόλεις Σμύρνη, Ιωνία, Πόντο και όλα τα πάμπλουτα εδάφη που ήταν κυρίαρχος ο Ελληνικός πληθυσμός της Μικράς Ασίας.

Ο 20ός αιώνας έφερε πολλά θετικά στον άνθρωπο. Αναπτύχθηκε στο κατακόρυφο η επιστήμη σε όλους τους τομείς. Ο άνθρωπος κατέκτησε το Σύμπαν, πάτησε το πόδι του στο φεγγάρι, ανακάλυψε ατομική και υδρογονική βόμβα, που στην Ιαπωνία, για λίγα λεπτά της ώρας σκότωσαν 500 χιλ. ανθρώπους. Τρομάρα τους! Έγιναν μεγάλες λαϊκές ανακατατάξεις. Το βιοτικό επίπεδο των λαών ανέβηκε σε ικανοποιητικό βαθμό και πολλά άλλα.

Και τώρα για το χωριό μας Κεράσοβο, το οποίο απέχει απ' την επαρχιακή πόλη Κόνιτσα 30 χιλμ. Είναι κτισμένο σε υψόμετρο 1000 μ. στους πρόποδες του όρους Σμόλικα, το δεύτερο σε ύψος βουνό της Ελλάδας (2639 μ.) και γεωγραφικά βρίσκεται στα βόρειο-ανατολικά της Ηπείρου.

Είχε μόνιμο πληθυσμό απ' ό,τι θυμάμαι περίπου 2000 άτομα. Συνορεύει με τα χωριά, βόρεια, Καστάνιανη, Λαγκάδα, Κάντσικο, ανατολικά, με Φούρκα, Σαμαρίνα, νότια, με Αρματά, Παλαιοσέλι, Πάδες, δυτικά, με Φουρνιά. Το χωριό έχει υπό την κατοχήν του εδαφική επιφάνεια 64 χιλιάδες στρέμματα, με 800)ο δασωμένα.

Άγονη ορεινή περιοχή, με μεγάλες βαθειές χαράδρες και μικρούς ποταμούς, με άφθονα νερά. Υπάρχουν οροπέδια και κάπως ομαλές εκτάσεις που δίνουν τη δυνατότητα καλλιέργειας όπου και ασχολούνται οι κάτοικοι. Παράλληλα ασχολούνται και με την συντήρηση γιδοπροβάτων. Το παραδοσιακό επάγγελμα κ τ ί σ τ ε ς , όπου κάθε χρόνο αναγκάζονται να ταξιδεύουν σε άλλες περιοχές της χώρας μας, για εξοικονόμηση χρημάτων για την αγορά των απολύτως αναγκαίων αγαθών.

● 1940: Όλοι οι κάτοικοι του χωριού ασχολούνται όπως πάντοτε

πυρετωδώς με την γεωργία, τη σπορά δημητριακών, σιτάρια, καλαμπόκι, βρίζες, κριθάρια, καί άλλα. Η ζωή κυλούσε ήρεμα, ειρηνικά. Κάπου-κάπου ακούγονταν και ανήσυχα μαντάτα. Πόλεμος, πόλεμος. Ναι! ναι! Η Χιτλερική Γερμανία κατέλαβε την Αυστρία, την Τσεχοσλοβακία και την 1η Σεπτεμβρίου 1939 εισέβαλε στην Πολωνία. Η Ιταλία του Μουσολίνι κατέλαβε την Αθιοπία, τον Απρίλη του ίδιου έτους κατέλαβε την Αλβανία. Πάνω απ' την πατρίδα μας ορδώθηκε η απειλή επίθεσης. Στην γηραιά Ευρωπαϊκή ήπειρο, απειλητικά σηκώνονται μαύρα σύννεφα επάνω στο γαλάζιο και ειρηνικό ουρανό των Ευρωπαϊκών λαών.

Η ζωή του χωριού μας κυλάει ειρηνικά. Τα γλέντια, οι χορές, τα τραγούδια, οι χοροί και οι φλογέρες, δίνουν τον εύθυμο τόνο σ' όλο το γύρω μας αγροτικό περιβάλλον. Η μεταφορά της σοδειάς με τα μουλάρια γίνεται βιαστικά. Το 1940 ήταν χρόνος πολύ καλής σοδειάς, καθώς και ο ερχόμενος χειμώνας βαρύς. 26 Οκτωβρίου οι Δημήτρηδες γιορτάζουν. Οι τσοπαναρέσι Τέγος, Πατσάβας, Κρικώνης, φέραν τα γιδοπρόβατα και τα παραδώσανε, ύστερα από 4 - 5 μήνες εξοχή στους δικασύχους. Όλοι οι χωριανοί αισθάνονταν ανακούφιση και ικανοποίηση διότι η σοδειά ήταν καλή και παράλληλα η αποθήκευση για ό,τι το απαραίτητο για το χειμώνα (χορτάρια, ξύλα, κλαδιά) είχε ολοκληρωθεί. Οι μαστόρικες παρέες ετοιμάζονταν για ταξίδια.

1940, 28η Οκτωβρίου, ημέρα Δευτέρα η πατρίδα μας δέχεται την απρόκλητη επίθεση των στρατευμάτων της φασιστικής Ιταλίας. Η πατρίδα μας βρέθηκε σε δύσκολη κατάσταση. Παρά ταύτα ο Ελληνικός στρατός με την απλόχερη βοήθεια όλων των κατοίκων των παραμεθόριων χωριών, παρά το πολικό κρύο και την βαρυχειμωνιά, αντιστάθηκε ηρωικά στις 100 χιλιάδες Ιταλικού στρατού, έναντι 30 χιλιάδων Ελληνικού στρατού.

Οι χωριανοί μας σύσσωμοι και με όλα τα υπάρχοντα μέσα, κουβαλούσαμε στην πλάτη μας πολεμοφόδια, κουραμάνες, τραυματίες κλπ. Ύστερα από σκληρό και στήθος με στήθος αγώνα και με σύνθημα Ελεύθερη Πατρίδα ή Θάνατος. Ο Ιταλικός στρατός μη μπορώντας να αντισταθεί άρχισε να υποχωρεί σε όλη τη γραμμή του μετώπου. Παρά τις δύσκολες αντικειμενικές και υποκειμενικές συνθήκες ο Ελληνικός στρατός προελάμβανε. Στο περιοδικό μας το «ΚΕΡΑΣΟΒΟ» γράψαμε σε 3 - 4 άρθρα την όλη έκβαση των επιχειρήσεων. Άμυνα υπέρ βωμών και εστιών.

Βλέποντας την αποτυχία των Ιταλικών δυνάμεων ο Χίτλερ, στις 6 Απρίλη 1941, επιτίθεται κατά της πατρίδας μας και σε ενάμισυ μήνα ολοκλήρωσε την κατάληψή της. Η Ελλάδα βρέθηκε κάτω από την μπότα των κατακτητών. Αρχίζει μια ζοφερή και καταστροφική περίοδος στην ιστορία του Ελληνικού λαού. Η νέα τάξη πραγμάτων που επέβαλαν στην πατρίδα μας οι Χιτλερικοί, έθεσε σε σκληρή δοκιμασία την προσπάθεια για επιβίωση του λαού. Ακολούθησε η συστηματική προσπάθεια των κατακτητών για την πνευ-

ματική εξουθένωση του Ελληνικού λαού. Η καταλήστευση της οικονομίας, οι εκτελέσεις και γενικά η βάρβαρη και απάνθρωπη μεταχείριση έφεραν το λαό μας στο χείλος του θανάτου.

Μπροστά στην καταστροφή και το θάνατο, ο Ελληνικός λαός έδειξε θάρρος, τόλμη και αγωνιστική θέληση. Γρήγορα και προγραμματισμένα οργανώσε και ανέπτυξε την ένοπλη Εθνική Αντίσταση, που έγινε φόβος και τρόμος των κατακτητών. Ο λαός ποτισμένος με τον πατριωτισμό, ενωμένος, παρά τις αντικειμενικές και υποκειμενικές δυσκολίες με τον ηρωικό αγώνα κατεξευτέλισε τις ακατανίκητες δυνάμεις του Φασιστικού Άξονα, και ανέβασε, με τις ηρωικές πράξεις του, διεθνώς το Ελληνικό κύρος, βοηθώντας παράλληλα και τους συμμάχους μας. Οι ένοπλες ανταρτικές Ελληνικές μονάδες κρατούσαν και αιμοραγούσαν στην Ελλάδα 12 Ιταλο-Γερμανικές μεραρχίες. Η δύναμη των ανταρτικών μονάδων ανέρχονταν σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία: ΕΛΑΣ, 90 χιλ. μόνιμο στρατό και 50 χιλ. εφεδρικό. ΕΔΕΣ, 12 χιλ. μόνιμο στρατό (παρέταξε δύναμη 8 χιλ.). Αντών Τσαούς 3.000 στην Ανατολική Μακεδονία. Η ηρωική δράση και πάλη του Ελληνικού λαού από την εποποιεία της Εθνικής Αντίστασης, κτήμα εσαεί ολοκλήρου του Ελληνικού έθνους, σαν λαμπρό οδηγητικό αστέρι, θα σελαγίζει αιώνια δίπλα στο Μεγάλο Εικοσιένα στο γαλανό ουρανό της ιστορίας της πατρίδας μας, στο δρόμο που οδηγεί στην Δημοκρατία την Εθνική Ανεξαρτησία και την Κοινωνική Πρόοδο.

Οι Γερμανοί έφυγαν απ' την πατρίδα μας ηττημένοι, αφήνοντας πίσω ένα απέραντο νεκροταφείο, ερείπια, εξαθλιωμένο λαό, χιλιάδες μαυροφορεμένες, μανάδες, γυναίκες, 600 χιλιάδες σκοτωμένους. Δεν πρόλαβε ο Ελληνικός λαός να ανασάνει απ' τα βαριά πλήγματα των βαρβάρων κατακτητών και νά σου, «Φίλοι μας», είτε ανατολικοί είτε δυτικοί, ρίξαν ενσυνείδητα τον Ελληνικό λαό, χωρίς τη θέλησή του σε αδελφοκτόνο, καταστροφικότερο για τη χώρα μας, εμφύλιο πόλεμο. Κάνανε το παν για να υποβαθμίσουν, ταπεινώσουν και αμαυρώσουν την Ενωμένη, απ' όλον τον Ελληνικό λαό, την ηρωική Εθνική Αντίσταση. Δεν τους έφθανε, τους Α' και Β' Γκαουλάιτες, το αίμα των 600 χιλιάδων Ελλήνων που χάσαν τη ζωή τους την περίοδο της κατοχής. Θέλανε να δούνε τις Ελληνίδες όλες στα μαύρα ντυμένες. Δεν τους ένοιαζε αν ο Ελληνικός λαός πενθούσε βαρειά, αρκεί τα τσουβάλια τους να γεμίζαν λίρες. Έτσι εκμεταλλεύονται την μη αναπτυγμένη κοινωνική, πνευματική και εξαθλιωμένη οικονομική κατάσταση που βρέθηκε, διέσπασαν το λαό μας και τον ρίξαν στο θανατηφόρο αιματοκύλισμα, στην αδελφοκτονία, στη μελλούμενη οικονομική καταστροφή. Έτσι τον εμπόδισαν στο να αποκτήσει την Εθνική ανεξαρτησία, την κοινωνική και οικονομική πρόοδό του.

Βαρύ ήταν το τίμημα του χωριού μας. Σε όλα αυτά τα χρόνια 1940 — 1950, 90 περίπου παλικάρια από 17—30 ετών έπεσαν στο βωμό της

Δευτεριάς της πατρίδας μας. Το χωριό μας μαυροφορέθηκε και κλάψανε μά-
νες και γυναίκες και για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα λόγω του βαριού πέν-
θους έλλειψε κάθε εκδήλωση γλεντιού και χαράς.

Κλείνοντας αυτά τα ολίγα που έχω γράψει δίνω τον πιο κάτω κατάλογο
των αγαπητών μας και αξέχαστων χωριανών μας για να μείνουν τα ονόματά
τους για τον μελλοντικό ιστορικό.

1. Βλάχος Απόστολος του Ιωάννη. σκοτώθηκε στον Δ.Σ.Ε.
2. Γκούτσιος Απόστολος του Δημητ. »
3. Γκούτσιος Αλκιβιάδης »
4. Γκούτσιος Ανδρέας του Αρξ. »
5. Γαλάνης Θωμάς του Κων. »
6. Βλάχος Γεώργιος του Ιωάν. »
7. Γκούτσιος Αχιλλέας του Ιωάν. Σκοτώθηκε στον Ελλ. Στρατό
8. Γκουντούλης Δημήτριος Σκοτώθηκε στον εμφύλιο
9. Γκούτσιος Κων)νος του Ιωάν. »
10. Ζήκας Ευάγγελος »
11. Ζήκας Αριστοτέλης του Ευαγγ. Σκοτώθηκε στο Δ.Σ.Ε.
12. Ζούκας Νικόλαος του Σπύρου »
13. Ζιούλης Λάζαρος του Ιωάν. Πέθανε στα κάτεργα της Γερμανίας
14. Γκουκέτας Ιωάννης του Χρισ. Σκοτώθηκε στην Κατοχή
15. Γκουκέτας Σπύρος του Σπύρου »
16. Κυράτσης Απόστολος του Γεωργ. »
17. Κυράτσης Κων)νος του Γεωργ. »
18. Κουκούμης Θεόδωρος του Γεωργ. Σκοτώθηκε στον εμφύλιο
19. Κουκούμης Απόστολος του Νικολ. Σκοτώθηκε στην Κατοχή
20. Κουκούμης Σπύρος »
21. Κοταδήμος Ευάγγελος του Γεωρ. Σκοτώθηκε στον Ελλ. Στρατό
22. Κοταδήμος Νικόλαος του Ιωάν. Σκοτώθηκε στην Αλβανία
23. Κιτσάκη Σπυριδούλα του Γεωρ. Σκοτώθηκε στον εμφύλιο
24. Κουτούλα Πολυξένη του Δημητ. »
25. Κουτούλας Γεώργιος του Δημητ. »
26. Καλύβας Κων)νος του Νικ. »
27. Καραμήτσης Τηλέμαχος του Γεωρ. »
28. Κουτούλας Αλκιβιάδης του Ευαγγ. »
29. Κουτούλας Ηλίας του Ευαγγ. »
30. Κοταδήμος Ανέστης του Βασιλείου »
31. Κότινας Χρυσόστομος του Νικολ. »
32. Κότινας Απόστολος του Νικολ. »

33. Κουτούλας Κων)νος του Ευαγγ. Σκοτώθηκε στον εμφύλιο
34. Κυράτσω Τσέτσω του Θεοδώρου »
35. Κυρίτσης Αχιλλέας του Δημητ. »
36. Κυρίτση Μάρθα του Λαζάρου »
37. Κυρίτσης Γεώργιος του Βασίλη »
38. Κυρίτσης Νικόλαος του Λαζάρου Σκοτώθηκε στην Κατοχή
39. Νταγκουβάνος Βασίλης του Ιωάννη Σκοτώθηκε στον εμφύλιο
40. Ντούντας Ευστάδιος Σκοτώθηκε στην Αλβανία
41. Νταγκουβάνος Ευάγγελος του Χαράλ. Σκοτώθηκε στην Κατοχή
42. Νταγκουβάνος Νίκος του Χαραλάμ. Σκοτώθηκε στον εμφύλιο
43. Νάκος Βασίλειος του Χρήστου »
44. Νάκος Γεώργιος του Χρήστου »
45. Παπανικολάου Χρήστος του Νικολ. »
46. Παπακώστας Απόστολος του Κων. »
47. Παπαγιάννης Ιωάννης »
48. Παπαγιάννη Παρασκευή του Ιωάννη »
49. Παπαγιάννη Λυεκοθία Γκούτσιου »
50. Παπαγιάννη Δέσποινα του Αχιλλέα »
51. Παπαγιάννη Τασούλα του Αχιλ. »
52. Παπαγιάννης Απόστολος του Ιωάν. Σκοτώθηκε στην Αλβανία
53. Παπαγιάννης Γεώργιος του Ιωάν. Σκοτώθηκε στον εμφύλιο
54. Παπαγιάννης Μιχάλης του Ιωάν. »
55. Πασιάς Κων)νος του Νικολ. Σκοτώθηκε στην Αλβανία
56. Πασιάς Ιωάννης του Γεωργίου Σκοτώθηκε στην Κατοχή
57. Πασιά Πάτρα του Ιωάννη Σκοτώθηκε στον εμφύλιο
58. Παπακώστας Αριστείδης του Α. »
59. Πασιάς Λάμπρος του Ιωάννη »
60. Σαμαράς Γεώργιος »
61. Σαμαράς Χρήστος του Δημητρίου »
62. Σκαλωμένου Παρασκευή του Λάζαρου »
63. Σκαλωμένος Χρήστος του Ιωάν. »
64. Σκαλωμένος Αθανάσιος του Ιωάν. »
65. Σκουτέρης Αχιλλέας του Τάσου Σκοτώθηκε στην Κατοχή
66. Σιώμος Ανδρέας του Ιωάν. Σκοτώθηκε στον εμφύλιο
67. Σιώμος Ευθύμιος του Ιωάν. »
68. Σελσιώτης Νικόλαος »
69. Στεφάνου Ευθύμιος »
70. Σελσιώτης Δημήτριος του Σπύρου »
71. Τσιάτσιος Αριστείδης του Παναγ. »
72. Τσούμπανος Ευάγγελος του Χρήστου »

73. Τζιμοτόλης Μενέλαος του Χρήστου Σκοτώθηκε στον εμφύλιο
 74. Τζίνας Μιλτιάδης του Γεωρ. Σκοτώθηκε στην Κατοχή
 75. Τζίνας Αθανάσιος του Γεωργ. »
 76. Τζίνας Χριστόδουλος του Βασ. Σκοτώθηκε στον εμφύλιο
 77. Τζίνας Ιωάννης του Ευαγγ. »
 78. Τέλης Αθανάσιος του Λάζαρου »
 79. Τέλης Δημήτριος του Βασ. »
 80. Τέλης Λάζαρος του Κων. »
 81. Τέλης Χρήστος »
 82. Ζαμάνης Ανδρέας του Χρήστου »
 83. Γκουκέτας Ηλίας του Σπύρου »
 84. Οικονόμου Νίκος του Δημητ. »
 85. Γιώτης Βασίλειος του Νικολάου »
 86. Γαλάνης Αποστόλης του Ιωάννη Σκοτώθηκε στην Κατοχή

Τιμή και δόξα στα παλικάρια εκείνα που έβαλαν ταμπόρι το κορμί τους για την τιμή και τη δόξα της Πατρίδας μας.
 —Ποτέ πια πόλεμος. Ποτέ πια φασισμός.

Αιώνια η μνήμη σε σάς αδελφοί
 στον τίμιο που πέσατε Αγώνα....

ΣΚΑΛΩΜΕΝΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
 25.1. 1996 — τηλ. 2440.493

ΔΕ ΘΕΛΕΙ ΤΙΡΙ-ΤΙΡΙ — ΘΕΛΕΙ ΤΗ ΡΑΜΠΩ ΤΗ ΡΑΜΠΩ

Ήταν η περίοδος του 1922 που γύριζαν τα παιδιά απ' τον πόλεμο της Μικράς Ασίας. Ύστερα από τόσα βάσανα τόβαζαν στο γλέντι να ξεχάσουν τις περιπέτειες. Τα γερόντια ο Βασίλης Πασιάς με τη γριούλα του αλώνιζαν και δυσκολεύονταν οι δύο τους στ' αλώνι· ίδρωναν, αγγομαχούσαν, δεν τα κατάφερναν. Τα παιδιά τους, ο Γιάννης κι ο Σπύρος που είχαν έρθει, ήταν στο μεσοχώρι, που ακούονταν ντούμ ντούμ τάργανα.

Ξεκινάει η γριούλα με το θκούλι στο χέρι που γύριζε την καλαμιά, πηγαίνει και βρίσκει τάργανα στο μαγαζί του Ζαρζόπη, χτυπάει την πόρτα με το θκούλι να προκαλέσει την προσοχή ολονών, βγήκαν τα παιδιά της, και με τη βλάχικη προφορά της (ήταν απ' το Παλιτσέλι) τους είπε:

— Αχ γκιντί βρυκόλακα, γκιντί βρυκόλακα. Δε θέλει τίρι τίρι στάργανα, θέλει τη ράμπου τη ράμπου στ' αλώνι. Αϊντίτοι γλήγουρα να μάσουμι του στιάρ στ' αλώνι.

Ο λόγος γίνεται για την απόφαση που πάρθηκε κάποτε για την αλλαγή της ονομασίας του χωριού πάλι σε Κεράσοβο. Κανένα συμβούλιο από τότε δεν ενδιαφέρθηκε για τη λύση αυτής της απόφασης. Οι «κακές γλώσσες» δικαιολογημένα ψιθιρίζουν· Τι ανάγκη έχουν οι Πρόεδροι; βρέξει - χιονίσει η καραβάνα θα γιομίσει.

Ο Αποστόλης ο Χαρισιάδης τάψαλλε τις προάλλες στον Πρόεδρο που έστρωσε τραπέζι στους μαχαραγιάδες που ήρθαν από κάτω από τα Γιάννενα. Η καραβάνα όμως και τα πιάτα στο τραπέζι δε γεμίζουν με λάσπη και πλατανόφυλλα αλλά με κοψίδια πανάκριβα που αυτά απαιτούν αντάλλαγμα λύνοντας τα προβλήματα που έχει ανάγκη το χωριό.

Πότε, κύριοι, θα λυθεί αυτό το πρόβλημα και με ποιόν τρόπο; με ποιόν κοροϊδεύετε; Στις προηγούμενες εκλογές, το φθινόπωρο, τρέχατε από σπίτι σε σπίτι να γελάσετε τους ψηφοφόρους να σας ψηφίσουν, και κανένας σας δεν σκέφθηκε για την απόφαση που δεν πραγματοποιήθηκε. Πάει ξεχάστηκε κιόλας.

Τους ψηφοφόρους τους εκμεταλλεύεστε σαν κοπάδι όταν χρειάζεστε τους ψήφος τους.

Εκείνοι που τιμούν εκτιμούν και σέβονται τους χωριανούς τους ψηφοφόρους είναι οι Λυκορραχίτες συνάδελφοί σας σύμβουλοι, που πρέπει να διδάχθείτε και να παραδειγματιστείτε που άλλαξαν δυο φορές και γρήγορα την ονομασία του χωριού τους, πρώτα Λυκόρραχη και τώρα Κεφαλοχώρι.

Καμιά δικαιολογία δεν χωράει σ' αυτό το παράδειγμα. Πάτε με το γκιούμι και το μπρίκι να χύσετε νερό να νίβονται γιατί τους ανήκει έπαινος. Αυτοί σέβονται κι εκτιμούν τους ψηφοφόρους τους, εκληρώνοντας τις αποφάσεις που παίρνουν. Εγώ πρότεινα κάποτε σε κάποιον παράγοντα του χωριού

μας ν' ακολουθήσει αυτό το παράδειγμα αλλά δεν μ' άκουσε. Πάντως έλαμψε η αδιαφορία, να μην πω καμιά βαρύτερη κουβέντα απ' τα συμβούλια. Βραβευτήκατε όμως με μια λέξη με κεφαλαία γράμματα: ΝΤΡΟΠΗ.

Κι επειδή ποτέ δεν είναι αργά, φροντίστε έστω και τώρα να διορθώσετε αυτό το λάθος που λέγεται ασέβεια στη γενική συνέλευση που πήρε την απόφαση, στους ψηφοφόρους που εκμεταλλεύστε, και γενικά στο χωριό που περιμένει ανυπόμονα, γιατί κι η αγανάκτηση έχει όρια που ο βουβός κριτής βογγάει, πριν σφυρίξει κατά και μεριά στους Κώστα Τσαρούχα, Τράγκα, Κακαουνάκη και ρεζίλευτούμε στο πανελλήνιο από το γυαλί.

Το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω. Η απόφαση που πάρθηκε πρέπει να εκτελεστεί. Το παράδειγμα σάς το έδωσαν οι άλλοι...

ΣΠ. ΓΑΛΑΝΗΣ

— ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΕΠΕΣΑΝ ΣΤΑ ΝΗΣΙΑ ΙΜΙΑ —

Μες στη νύχτα στη βροχή
αέρας φύσαγε πολύ
δέχτηκα ανώτερη εντολή
ντύθηκα μ' αεροπόρου
τη στολή

Η Πατρίδα μου με κάλεσε
στα ΙΜΙΑ να πάω
κι αυτή με ερωτεύτηκε
και μούπε θα σε πάρω.

Από ψηλά με ρίξανε
κι ήμουνα λαβωμένος
στην αγκαλιά της πήγαινα
και βρέθηκα πνιγμένος.

Άφησα πίσω μου παιδί
μάννα, πατέρα κι αδερφή

στον πατέρα τώρα τι να πώ;
πούμαι μέσα στο θυμό!

Μες την υγρή αγκάλη της
ήμουνα χτυπημένος
πάλεψα με τα κύματα
δεν άντεξα ο καημένος.

Κι άκου Χρυσουγή

Κ Ε Ρ Α Σ Ο Β Ο

ΦΙΛΟΞΕΝΟ ΑΔΕΡΦΟΧΩΡΙ

● ΓΡΑΦΕΙ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΝΝΑΒΟΣ

ΣΑ ΠΡΟΛΟΓΟΣ. Μεγαλώσαμε κι ωριμάσαμε νωρίς. Σχεδόν άγουρα παιδιά σηκώσαμε τρανές ευδύνες. Διαβήκαμε ανηφόρες και ανεμοδαρμένοι στη γύμνια μας, βγήκαμε σε σιάδια και προσήλια να ζεσταθούμε. Τεντώσαμε τα χέρια μας να σμίξουμε και να σφίξουμε σ' αγκαλιά τον ορίζοντα της άπλας των ματιών μας. Κουβαλάμε πλούσιες εμπειρίες και διδάγματα. Μέσα μας φωλιάζουν άσβεστες μνήμες. Κι η μνήμη αποτελεί ιστορία. Θυμίζει και διδάσκει: Για το πώς ήμασταν και πού φτάσαμε. Πόσο ψηλά πετάξαμε και πού αγκυροβολήσαμε. Για να μη ξεχνάμε το οδοιπορικό, τις αφετηρίες και τους στάθμους μας. Τα προβλήματα, που είχαμε, κι αντιμετωπίσαμε. Για να μη λησμονούμε το λαβύρινθο της κόλασης που περάσαμε και **ΟΦΘΙΟΙ** να μπορούμε να τιθασεύουμε τη λογική, για να μη μας πνίγει η κρίση της ισοπέδωσης και του μηδενισμού, μέσα στο κλίμα της γενικώτερης κρίσης των αξιών. Για να μπορούμε, με αίσθημα ευδύνης, ν' αναλογιζόμαστε όσα συντελέστηκαν γύρω μας, για ό,τι άλλαξε οριστικά κι αμετάκλητα... Κι ας μοιάζει με ταινία που ξετυλίγεται απαριθμώντας εποχές και καταστάσεις θλίψης και πόνου, γενναιότητας και ανθρωπιάς. Γιατί το **ΧΘΕΣ** δεν είναι το **ΣΗΜΕΡΑ**, και το **ΣΗΜΕΡΑ** δεν δάναι το **ΛΥΡΙΟ**, το **ΜΕΛΛΟΝ**, για **ΤΙ-ΠΟΤΑ** και για **ΚΑΝΕΝΑΝ**.

Το γύρισμα, η αναπόληση στο παρελθόν, όσο δυσάρεστο κι αν είναι, οφείλουμε να το κάνουμε για να μη ξεκοβόμαστε απ' τις ρίζες μας, τις καταβολές μας και να ημερεύουμε στην αγριότητα των απρόσωπων πολιτειών, που στεργιώσαμε στο κυνηγητό της μοίρας μας. Κι αποτελεί πράξη συμβολής στην ιστορία μας αφού είναι στοιχείο, συστατικό, του οδοιπορικού και της ιστορίας μας. Και είναι καθήκον, να επισημαίνονται, να καταγράφονται γεγονότα μεγαλοπρέπειας και μεγαλοσύνης της ανθρώπινης ανάτασης κι αξίας που **ΘΕΤΙΚΑ** σημάδεψαν τη ζωή μας κι αποτελούν **ΣΤΑΘΜΟ**, **ΑΠΟΔΕΙΞΗ** και **ΜΑΡΤΥΡΙΑ** του ανθρώπινου μεγαλείου και της ανυστεροβουλίας. Μια

τέτοια μαρτυρία θα προσπαθήσω να καταδέσω. Τη μαρτυρία του ΜΕΓΑΛΕΙΟΥ της θερμής καρδιάς των Κερασοβιτών σε αισθήματα συμπαράστασης, αλληλεγγύης, φιλοξενίας κι ΑΝΘΡΩΠΙΑΣ. Κι ΟΛΑ παίρνουν τις πραγματικές διαστάσεις σε ζύγισμα κι αξία, όταν ΣΥΝΤΕΛΟΥΝΤΑΙ, εκτυλίσσονται, στις εποχές που ΣΥΝΤΕΛΟΥΝΤΑΙ και διαδραματίζονται. Κι είναι διαφορετικά να μοιράζεσαι κάτι που έχεις ή σου περιστεύει, απ' ό,τι όταν το στερείσαι και θα σου λείψει. Δεν επιφέρεις απλώς ανακούφιση αλλά δίνεις, προσφέρεις ζωή απ' τη ζωή σου, το αίμα της καρδιάς σου. Κι αυτό δεν έχει τίμημα. Δεν εξαργυρώνεται. Δημιουργεί ισόβιο χρέος αναγνώρισης. Το όποιο κομμάτι της καρδιάς δίνεις ή παίρνεις δεν ανταποδίδεται. Σε κρατά άρρηκτα δεμένο και υποχρεωμένο να μη ξεχνάς και να ΘΥΜΑΣΑΙ. Να θυμάσαι με ευγνωμοσύνη, όπως τη μάνα που σε γέννησε, τον όποιον ευεργέτη σου. Κι οι Καντσιώτες και θυμούνται και ευγνωμοσύνη αισθάνονται για τους Κερασοβίτες, για το τόσο ΦΙΛΟΞΕΝΟ αδερφοχώρι τους, το ΚΕΡΑΣΟΒΟ. Κι αν επιχειρώντας να αποτυπώσω το συγκλονιστικό γεγονός μιας πολύμηνης φιλοξενίας, είναι να φρεσκάρουν τη μνήμη οι ηλικιωμένοι και να μάθουν οι νεώτεροι, έτσι, για την αλήθεια και την ιστορία. Ελικρινά ομολογώ πως μακριά από σκέψεις, η ανάξεση όποιας πληγής αναμόχλευσης. Η εξακολούθητική σιωπή πάλι, μοιάζει με ταφόπετρα που δεν ταιριάζει, μήτε αρμόζει να τα πνίξουν οι ανέμοι στους δικούς τους στροβίλους της λήθης. Κάνω μια αρχή με ήδη εξασθενημένα μνημονικά κι αφηγήσεις ζώντων. Αν δεν πετύχω, άλλοι, κάνουν συμπληρώσεις από γεγονότα και περιστατικά που μου διέφυγαν...

...Κι ήταν τότε! Τότε στα δίσεχτα και ματωμένα χρόνια. 1949! Τότε στον πιο σκληρό, ανελήγτο κι αδελφοκτόνο πόλεμο, που καίγονταν τα βουνά, αντάριαζαν τα πάντα κι ερειπώνονταν χωριά. Που το μίσος απύθμενο, αδυσώπητο, λυσσαλέο αντιπάλευε και σκότωνε περισσότερο, χειρότερα, φρικτότερα απ' τις σφαίρες και τις βόμβες... Που οι ρεματιές και τα διάσελα μετατρέπονταν σε νεκροταφεία και δεν χωρούσαν τα σκοτωμένα αδέρφια... Τότε, που γύρω σου έβλεπες τάφους με πρόχειρους ξύλινους σταυρούς, στα σπαρτά, στα λειβάδια, στις ρίζες των δέντρων, στις πηγές των κρυστάλλινων νερών... Τότε που γέμιζε ο ουρανός και σκεπάζονταν από αεροπλάνα και κοράκια. Σμήνη τ' αεροπλάνα — κοπάδια τα κοράκια. Έφευγαν, χάνονταν τ' αεροπλάνα, κρόζοντας εμφανίζονταν τα κοράκια. Αεροπλάνα να ξερνάν φωτιά και σίδηρο, βόμβες ναπάλμ, βόμβες φονικές που σκότωναν κι έκαιγαν αδιάκριτα, που σκάβανε, θέριζαν, γκρέμιζαν τα πάντα και κοράκια λυσσασμένα που κατασπάραιζαν τις σάρκες των άταφων παληκαριών. Και παληκάρια ήταν όλοι τους, αφού αδέρφια ήταν όλοι τους. Πάγωνε η καρδιά σου απ' τα αεροπλάνα! Μάτωνε η καρδιά σου απ' τα κοράκια! Όλα εφορμούσανε με την ίδια λύσσα

και μανία για ανθρώπινη λεία. Σε μια τέτοια εγκληματική αεροπορική επιδρομή το 1948, στο Κεράσοβο, είχε την τραγικότερη μοίρα η μαρτυρική οικογένεια Γιάννη Παπαγιάννη που διαμελίστηκαν οι σάρκες τους κι έγιναν τα ερείπια του άλλοτε αρχοντικού του ομαδικός τάφος μιας αποτρόπαιας σφαγής. Ανατρίχιαζες στη θέα των κατακρεουργημένων φαμιλιών. Σε μια στιγμή μία βόμβα, σ' ένα σπίτι με 7 νεκρούς. Ο Γιάννης Παπαγιάννης με τη γυναίκα του, η κόρη του η Λεύκο αγκαλιά με τα δυό παιδιά της, αφού ο δύστυχος πατέρας της είχε αναλάβει τη φροντίδα των μωρών της, όταν είχαν μείνει ορφανά κι ο άντρας της είχε σκοτωθεί ως στρατιώτης. Του σκοτωμένου φαντάρου τώρα, ο στρατός, σκότωνε γυναίκα και παιδιά του, αφάνιζε όλους. Ωμή γενοκτονία. Κι εκεί απ' τα ίδια βόλια, απ' τα ίδια βλήματα βρήκαν τραγικό θάνατο κι η Παρασκευή Σκαλωμένου, η Λάζαινα, κι η τρισχαριτωμένη κοπέλλα του Λάζου Κυρίτση η Μάρθα. Εφτά κλειστά φέρετρα σε εφτά ανοιχτούς λάκκους του νεκροταφείου. Δεν τα ξεσκέπασαν για να θυμούνται την πρώην ομορφιά των προσώπων της ζωής και να μην αντικρύζουν την παραμόρφωση των μακελάρηδων. Σύσσωμο το χωριό τους έκλαψε και τους μοιρολόγησε. Δεν προλάβαινες να μαζέψεις αγριολούλουδα να τους ράνεις όλους, μήτε να βρεις κεριά για όλους. Έκλαιγες κι ο σπαραγμός σου ήταν για όλους. Συνειδητοποιούσες πως όπως σ' άγγιζε το σφύριγμα του μυδραλίου, της οβίδας, της βόμβας, έτσι εύκολα μπορούσε να σ' αγγίξει κι η μαχαιριά του χάρου. Σουλατσάριζε ο θάνατος σα νεοκόρος ν' ανάβει και να σβήνει καντήλια του Άδη.

Περισσότερος ο όγκος των οβίδων απ' τα πέτρινα βουνά μας. Σίδερο και φωτιά! Κι οι πύρινες γλώσσες να γλείφουν τον ουρανό, να κατασπαράζουν παρθένα δάση, αιωνόβια δέντρα. Να ισοπεδώνουν κειμήλια, μνημεία κάλλους και θαυμασμού. Φωτιά και καπνοί να σε πνίξουν, να σε κυνηγούν στο σπίτι, στην εκκλησία, στο σχολείο, στο χαράκωμα, στο καταφύγιο, στο αμπρί, στα έγκατα της γης, της κρυφώνας σου. Ηφαίστειο πυρός! Χαλασμός και κατάρρα! Ουμωγές πόνου και τραυματίες, πληγριασμένοι, αβοήθητοι. Ξερριζωμένα, μαραμένα λουλούδια κι ανάμεσά τους σκοτωμένες αντάρτισσες, αφίλητα κορίτσια που μ' ανοιχτά χέρια ατένιζαν τον ουρανό τα να τον αποχαιρετούσαν με τα όνειρά τους όλα. Σκισμένα τα στήθη τους απ' τις ξιφολόγχες, τα μαχαίρια των λοκατζήδων σαν προσφορά στα όρνια και στους λύκους. Κεφάλια άσωμα, κομμένα και μάτια ανοιχτά, κλειστά σφιχτά κι άλλα κλαμμένα για τη νιότη πούφευγε, έσβηνε και οίκτος δεν υπήρχε. Μάτια γαλανά, μάτια καστανά, πράσινα, καφετιά, χίλιων χρωμάτων που σε κάρφωναν και σε σταύρωναν πονώντας και υποφέροντας. Κι εκείνα τα παλουκωμένα κεφάλια σε πόλεις και χωριά φάνταζαν σαν εξαγνισμένα εξαπτέρυγα αγγέλων μιας ανάστασης που άργησε πολύ να έρθει. Κι ήταν άλλοι που τα χώνανε και τα κουβαλούσαν στα τροβάδια, αντάμα με το ψωμοτύρι τους και τα εκδέτανε

στα πεζούλια των πλατειών, τρώγοντας βλοσυρά και λαίμαργα το βουτηγμένο στο αίμα ψωμοτύρι τους, σαν αποκηνωμένα όντα! Ήταν γι' αυτούς και... θέμα φιγούρας και μέσο αντάμοιψης... Κι έπεφταν οι βροχές και σα δικό σου κλάμα. Ξέπλεναν τους άταφους, το στεγνωμένο αίμα, τα σκορπισμένα κόκκολα. Γκρέμιζαν τους σταυρούς κι έτρωγαν το χώμα των θαμμένων φέροντάς τους ξαρμάτωτους στη δίψα των τσακαλιών. Μαδούσαν, σαν ποτάσσα, τα όμορφα μαλλιά των σκοτωμένων, τις πλεξούδες των κοριτσιών, τις χαίτες των αλόγων και τα παράσερναν, τα έσμιγαν και τα τύλιγαν σε τούφες και σωρούς, που τα παίρναν οι ανέμοι ψηλά στις κορφές των δέντρων κι ανέμιζαν σα σκιάχτρα φρίκης. Φρίκης σκιάχτρο είναι ο πόλεμος. Φονεύει και σκοτώνει! Σκοτώνει το καλύτερο, το ωραιότερο! Σκοτώνει τη ζωή το πολυτιμότερο, που δεν ξανάρχεται, που δεν εξαγοράζεται, που δεν αντικαθίσταται! Κι ο πόλεμος είναι η κόλαση, ο όλεθρος, όλα τα δεινά. Κόλαση ήταν τότε, γιατί ήταν πόλεμος. Σκότωνε ο αδερφός τον αδερφό κι ο πατέρας το παιδί του. Σκότωνε ο γιός τη μάνα του, σκότωνε τον πατέρα. Μάχες παντού, σκληρές, άγριες και άνισες. Σ' όλη την περιοχή! Καίγονταν τα Πατώματα, ο Κλέφτης, ο Γράμμος, το Ταμπούρι, η Γύφτισσα, το Μπουχέτσι, ο Πύργος της Στράτσιανης, η Τριανταφυλλιά, ο Γκρέκος, το Κάμενικ, η Πολιάνα.

Απ' το στρατό τα κυρίευαν οι αντάρτες και πάλι απ' τους αντάρτες τα επανακτούσε ο στρατός. Εναλλάσσονταν από νύχτα σε νύχτα, από μέρα σε μέρα, από βδομάδα σε βδομάδα κι από μήνα σε μήνα. Και πάντα κι άλλοι νεκροί, κι άλλοι τραυματίες, ανάπηροι κι άλλοι αιχμάλωτοι κι άλλοι ...εκτελεσμένοι. Οι εκτελεσμένοι προστίθονταν στους νεκρούς. Προέρχονταν απ' τους τραυματίες ή τους αιχμαλώτους γιατί στοίχιζαν λιγότερο απ' την όποια θεραπεία, φύλαξη και παράδοση στη δικαιοσύνη. Αξία μιας σφαίρας το αντίτιμο της ζωής του ηττημένου, αντιπάλου αδερφού. Συχνά και χωρίς σφαίρα. Με τον υποκόπανο, με μια πέτρα, μ' ένα πάτημα με τ' άρβυλα στα μάτια που χύνονταν σβησμένα, μέναν άδειες κόγχες. Μες στην αποκτήνωση και στη γαργαλιότητα, στην πόρωση και στην τύφλωση της εκδικητικότητας φτάνανε μέχρι σφαγές που παλούκωναν τα κεφάλια, κουβαλώντας στα ρούχα τους το αίμα απ' το σκούπισμα των μαχαιριών, σαν αποδεικτικό στοιχείο, πειστήριο «ανδραγαθίας» και παρασήμων... Αργότερα, πόσους και πόσους, αυτό το αίμα δεν έστειλε στα ψυχιατρεία για να ...κουδουνίζουν τα παράσημά τους ή στην κοινή περιφρόνηση και στην αυτοκτονία! Έχουν κι οι τύφεις, οι Ερινύες τη δική τους δύναμη να σκοτώνουν ή να παίρνουν εκδίκηση!

...Κι ήταν τότε! Στη μπόρα και στην καταιγίδα, στη φρίκη της αδερφοσφαγής. 1949! Το Κεράσοβο είχε κυριευτεί απ' το στρατό και συνεχώς ενισχύονταν οι δυνάμεις του, για τις «εκκαθαριστικές επιχειρήσεις» που πυρετωδώς προετοιμάζονταν. Μυρμηγκιά ο στρατός και με το δάχτυλο στη σκαν-

δάλη. Αυξάνονται οι φυλακισμένοι Κερασοβίτες στις φυλακές του ΦΙΞ στα Γιάννενα κι αλλού. Αυξάνονται οι μαυροφορεμένες μάννες κι αδερφές, τα ορφανά κι απροστάτευτα παιδιά. Απαγορεύεται να χτυπούν πένθιμα οι καμπάνες για τα μηνύματα σκοτωμένων ανταρτών και βουβά τους κλαίγαν οι δικοί τους. Δεν θεωρούνταν «επισήμως» Έλληνες και χριστιανοί... Δεν επιτρέπονταν μνημόσυνα κι αν κάποιος σε συλλυπόταν και σου έσφιγγε το χέρι για κουράγιο ή πολύ γενναίος ήταν ή φρόντιζε να μη τον βλέπουν. Όλα υπό στενή παρακολούθηση! Φόβος και τρόμος κι απ' την ίδια τους τη σκιά. Κρυφά ανάβανε καντήλια ή κεριά και με κλειστά παράθυρα.

...Την ίδια περίοδο, στο Κάντσικο, οι μάχες συνεχίζονταν σώμα με σώμα. Ορμητήριο του τραπού για ενισχύσεις του, οι δυνάμεις του στο Κεράσοβο. Μέσω Λιανούρας — Γύφτισσας κατέκλυζαν οι ξεκούραστες εφεδρείες του, το πέταλο των βουνών Καντσίκου. Σφυροκοπούσαν απ' το Κούτσουρο - Εφταχωριού, με το πυροβολικό, με τα στούκας της αεροπορίας, με τους όλμους, με κάθε φονικό μέσο. Πιέζαν και σφίγγανε τον κλοιό. Οι νεκροί χρησιμοποιούνταν για προκάλυψη και χαρακώματα, ταμπούρια άμυνας και αντίστασης. Οι αντάρτες είχαν «ρίξει» στις μάχες και τους επίλεκτους της σχολής αξιωματικών τους. Έπρεμε και σειούνταν η γής. Ο χάρος αποδεκάτιζε βλαστάρια και γενναίους... Κι όταν ...έπεσε και ματωμένα τρέχαν τα νερά του Σαραντάπορου και μπήκε ο νικητής στρατός, το Κάντσικο μύριζε μπαρούτι και πτωμαΐνη. Εικόνες τρόμου και φρίκης. Πεδίο σφαγής, νύχτας Βαρδολομαίου, αποτροπιασμού και κόλασης. Σύνεφα οι καπνοί τύφλωναν τα μάτια, κλείναν τον ορίζοντα, μαύριζαν τον ουρανό...

...Μάζεψε ο στρατός τους δικούς του νεκρούς και με τιμητικές ριπές, τους αποχαιρέτησε για το νεκροταφείο της Κόνιτσας. Στη γραμμή των φορέων πρώτοι οι αξιωματικοί και για τη μεταφορά τους οι θυγατέρες του Καντσίκου... Απ' τα υψώματα που τα κρατούσε ο στρατός και τα γύρω τους, εκεί κοντά, διέταξαν τους Καντσιώτες να κουβαλήσουν και να δάψουν και τους αντάρτες, ομαδικά στο νεκροταφείο του χωριού. Χωρίς παππά, χωρίς ψαλμούς, χωρίς σταυρούς. Χωρίς ονόματα, ταυτότητα, σημάδια αναγνώρισης, βιβλίο καταγραφής τους. Σκέτα κορμιά τυλιγμένα στα σκισμένα και ματωμένα ρούχα τους. Τους άλλους που κείτονταν... μακρύτερα κι η αποσύνθεσή τους δεν τους «ενοχλούσε», άδιαφτους, βορά στ' αγρίμια και στ' αρπαχτικά. Όλα ψυχολογημένα για να τρομάξεις, να ξέρεις τι σε περιμένει αν είσαι αντίπερα...

Στο επόμενο: η ΣΥΝΕΧΕΙΑ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ :

— Ο Χρήστος και η Ανθή Γελαδάρη απέκτησαν αγοράκι, στο Ρέθυμνο Κρήτης.

— Ο Αθανάσιος και η Λευκοδέα Κοντοδήμου απέκτησαν κοριτσάκι, στην Αθήνα.

— Το ζεύγος Ιωάννη Σελσιώτη του Αποστόλου απέκτησε κοριτσάκι, στην Αθήνα.

Ευχόμαστε να τους ζήσουν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ :

— Ο Νίκος και η Χρυσούλα Ζούκα αρραβώνιασαν στην Αθήνα την κόρη τους Βικτωρία με τον εκλεκτό της καρδιάς της Χρήστο Γκίκα (Μαντόνας) από το Μούλκι Κορινθίας.

Θερμά συγχαρητήρια και καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ :

— Ο Ανδρέας Σελσιώτης του Αποστόλου παντρεύτηκε στον Άγιο Νικόλαο στα Κάτω Πατήσια, την Ροδόπη Χοϊδά του Αποστόλου.

Τους ευχόμαστε βίον ανδρόσπαρτον.

ΘΑΝΑΤΟΙ :

— Πέθανε στο χωριό μας ο Παπανικολάου Απόστολος.

Έφυγε ο μπάριμπα - Αποστόλης αλλά τα έργα του που έκανε στον Άγιο Νικόλαο μένουν για να τον θυμώμαστε.

Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

ΤΟ ΠΑΛΑΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΟΛΩΝ ΜΑΣ

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ ΜΑΣ

Οι χωριατοί και οι χωριανές ανταποκρίνονται καθημερινά στο κάλεσμα της Αδελφότητας Αθηνών και ενισχύουν οικονομικά την προσπάθεια που αναλάβαμε για το σκέπαισμα του παλαιού Δημοτικού Σχολείου.

Οι νέοι ενισχυτές είναι οι παρακάτω:

Κουκούμης Απόστολος Αθ.	3.000	Νάκος Παύλος	7.000
Παισιάς Σπύρος	5.000	Γαλάνης Οδυσσέας	5.000
Γζήνας Αθανάσιος Ι.	2.000	Κωτούλα Μάχη Ε.	5.000
Ντακουβάνος Μιλτιάδης	2.000	Κοταδήμα Σπυριδούλα-Λούλα	5.000
Χαρίσης Ευάγγελος	2.000		

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

● Να τι διάβασα στη «Φωνή της Φούρκας» και μου σηκώθηκαν τα μαλλιά από το κεφάλι μου και ας μην έχω.

Λένε, πως το νερό, με το οποίο υδροδότησαν το χωριό τους, το πήραν από έδαφος της Σαμαρίνας!

Βάλιαμε τώρα τους Φουρκιώτες να μας καθορίσουν τα σύνορά μας.

— ΟΧΙ, κύριοι, ο τόπος που πήρατε το νερό είναι ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΙΚΟΣ. Δεν ξέρω με ποιόν τρόπο το πήρατε, αλλά δεν θα μας πείτε εσείς πού είναι τα σύνορά μας.

Βάσει δικαστικών αποφάσεων τα σύνορα με όλα τα χωριά που συνορεύουμε είναι όπως χύνονται τα νερά. Έτσι γράφει και η πρώτη δικαστική απόφαση με την Σαμαρίνα. Και όπως γνωρίζετε όλοι, Κερασοβίτικος ήταν ο τόπος και τον καταπάτησε η Σαμαρίνα τον καιρό εκείνο.

Σας παρακαλώ, πέστε και ένα ευχαριστώ.

● Παρακαλούνται όλοι οι χωριανοί και οι φίλοι του περιοδικού «ΚΕΡΑΣΟΒΟ» όταν στέλνουν τη συνδρομή τους με επιταγή να γράφουν καθαρά τη διεύθυνση της Αδελφότητας που είναι γραμμένη στο πίσω μέρος του περιοδικού. Για να μην επιστρέφουν πίσω τα χρήματα. Και μας διευκολύνετε στο Ταχυδρομείο.

ΤΣΑΡ - ΤΣΑΡ ΤΑ ΚΕΔΡΑ

Ένα μεγάλο ευχαριστώ και ένα μεγάλο εύγε στα προεδρεία των Αδελφοτήτων Αθηνών, Κιάτου και Ιωαννίνων.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ σ' όλους αυτούς που μας κάνανε να νιώσουμε τέτοια χαρά και ευτυχία.

Φτωχή η πέννα για να παινέψει αυτούς τους εκλεκτούς που κάνανε αυτό που λίγοι μπορούν να κάνουν.

Θεέ μου, τι δύναμη έχει αυτό το χωριό! Πόσο περήφανοι θα πρέπει να είναι οι πρόγονοί μας που άφησαν πίσω τους αυτή την κλήρα! Χωρίς φανφάρες, ήσυχα, οργανωμένα και με πολύ πολύ αγάπη και ζεστασιά μάς ξαναζωντάνεψαν και μας δύμισαν παλιές χρυσές εποχές. Τότε που το Κεράσοβο, το μεγαλύτερο κεφαλοχώρι στην επαρχία Κόνιτσας, ήταν γεμάτο από ανθρώπους και ο κάθε μαχαλάς ανάαβε τη δική του φωτιά. Και η μια γειτονιά συναγωνιζόταν την άλλη, ποια θα φτιάξει την πιο μεγάλη φωτιά. Και τραγουδιστά γύρω από τη φωτιά λέγανε: Πάνω Μαχαλιώτες - κάτω Τζιρτζιλιώτες... και αντίστροφα.

Τότε που τα παληκάρια, με τις λυγερόκορμες κοπέλες σέρναν τραγουδιστά τους λεβέντικους χορούς στα πλακόστρωτα αλώνια.

Τότε που τέτοιες εκδηλώσεις αποτελούσαν για τους νέους το αντάμωμα του καλού με την καλή του, που το τραγούδι αποτελούσε και αυτό ένα από τα ατού για την επιλογή των μελλοντικών αντρογύνων.

Αυτά και πόσα ακόμη μας δύμισαν οι εκλεκτοί μας πρόεδροι με το αντάμωμα που έγινε τις απόκριες στο χωριό μας.

Με φωτιά που άναψε στο χώρο του Σχολείου, άρχισε η γιορτή.

Με πάρα πολλούς νέους και νέες ντυμένους καρναβάλια και με τους ήχους του κλαρίνου του Ανδρέα (αλήθεια, πόσο ευγνώμονες πρέπει να είμαστε σ' αυτούς τους ανθρώπους) στήθηκε ο χορός γύρω από τη φωτιά.

Το ξεροβόρι δεν στάθηκε εμπόδιο να σύρουμε το χορό και τα κέδρα αποδείχτηκαν, για μια ακόμη φορά, πιο δυνατά και μας ζέσταναν και το σώμα και την ψυχή.

Και αργότερα πήγαμε όλοι μαζί στη μεγάλη αίθουσα του Σχολείου μας και στήσαμε χορό μέχρι το πρωί.

Κι εδώ είναι να θαυμάζει κανείς για την οργάνωση της όλης εκδήλωσης. Πολιτισμένα και φτιαγμένα και στρωμένα τα τραπέζια και με πολλούς νέους και νέες να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους, προσφέρθηκε σ' όλους μας μια πολύ καλή μερίδα από ψημένο κοτόπουλο μαζί με τυρί και λαγκίτες (τηγανίτες). Και το κρασί, κατά βούληση, όσο ήθελες να πίνεις.

Και είχε και περίσσευμα από πάνω, αν επιθυμούσες. Χωρίς να δέλω

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ

Η Αδελφότητα Αθηνών ευχαριστεί τον Ξενητεμένο στην Αμερική χωριανό μας Νίκο Κουκούμη του Ευθυμίου που μας επισκέφθηκε τις Απόκριες στο χωριό. Κάψαμε τα κέδρα και γλεντήσαμε όλοι μαζί στο Σχολείο. Δεν ξεχνά το χωριό του και ενίσχυσε την Αδελφότητα με 300 δολάρια Αμερικής. Να είστε πάντα καλά, και πάλι ευχαριστούμε.

Ευχαριστούμε την Αγαθή Ζιούλη - Φαντίδη και τον γαμπρό μας Στάθη από τη Ρίζα Εδέσσης, για την ενίσχυση στο περιοδικό μας «ΚΕΡΑΣΟΒΟ» με το ποσόν των 10.000 δραχμών.

Ευχαριστούμε τον Σωτήρη με το πούλμαν που τις Απόκριες μας πήγε στο χωριό και μας έφερε καλά πάλι στην Αθήνα, και όπως ξέρουμε όλοι μας ο Σωτήρης είναι πάντα καλοτάξειδος. Μια και το πούλμαν ήταν γεμάτο πρόσφερε στην Αδελφότητα 40.000 δραχμές.

Ευχαριστούμε όλους τους χωριανούς και φίλους που γράφουν για το περιοδικό μας το «ΚΕΡΑΣΟΒΟ». Παρακαλούμε θερμά να γράφουν αυτά που θέλουν όσο μπορούν με λιγότερα λόγια. Διότι ο χώρος του περιοδικού είναι περιορισμένος. Όσο τα θέματα είναι λιγόλογα τόσο οι αναγνώστες τα διαβάζουν καλύτερα.

~~~~~

να σας κάνω να ζηλέψετε, όποιος δεν ήτανε εκεί, έχασε μια από τις καλύτερες και ζεστότερες εκδηλώσεις που έγιναν ποτέ στο χωριό μας.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ από όλους μας γιαυτούς που μας πρόσφεραν αυτή τη μεγάλη χαρά και μια ευχή: Να είναι πάντα καλά και να το συνεχίσουν.

Σας ασπάζομαι, με αγάπη.

Γιάννενα, 10.3.1996

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΟΥΜΠΙΑΝΟΣ

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ

Τσιάτσιος Ζήσης	5.000	Αναγνωστοπούλου Μάχη Βάϊλα	3.000
Γκουγκέτας Ευάγγελος	3.000	Τζήνα Ουρανία Απ.	2.000
Σκαφίδα Γλύκω Γκουγκέτα	4.000	Κουκούμης Απόστολος Αθ.	3.000
Τσιακμάκη Ανδρομάχη Γκουγκέτα	3.000	Ντακοβάνος Θεοδώσης	5.000
Σαμαράς Πέτρος	4.000	Γαλάνη Ανθούλα	5.000
Κετούλας Αριστοτέλης	3.000	Τζήνας Παναγής	5.000
Ντακουβάνος Γεώργιος Χαρ.	4.000	Ζήκα Γεωργία Ν.	3.000
Στρατσιάνης Ιωάννης Β.	3.000	Κωτούλα Μάχη Ε.	5.000
Παναγιώτου Νίκος	3.000	Εξάρχου Κων)νος Αρ.	5.000
Γκούτσιος Αντώνης	3.000	Ζήκας Ιωάννης Σπ.	5.000
Τόλιου Δέσποινα Παπακώστα	10.000	Τζήνας Κων)νος Λ.	3.000
Κοταδήμος Βασίλειος	3.000	Ζήκας Αντώνης Ιωάν.	3.000
Κοντοδήμος Ιωάννης	3.000	Αποστόλου Ελευθερία	3.000
Τζήνας Νικηφόρος	4.000	Πεμεζάρης Αμαλία δολ. Αμ.	25
Σιάφης Δημήτριος	4.000	Πασιάς Σπύρος	5.000
Παστρουμάς Στέργιος	4.000	Τζήνας Αθανάσιος	5.000
Παστρουμάς Δημήτριος	3.000	Ντακοβάνος Μιλτιάδης	5.000
Κοταδήμος Ανέστης	4.000	Παγώνης Ευστάθιος	5.000
Στυλιανού Μαρίκα Καραγιάννη	5.000	Παπανικολάου Αλέκος	5.000
Ντίνης Βασίλειος	4.000	Χαρίσης Ευάγγελος Β.	5.000
Παναγιώτου Τηλέμαχος	5.000	Ζούκας Γεώργιος	5.000
Ντακουβάνος Νικόλαος Ι.	3.000	Κοταδήμος Νίκος Θ.	5.000
Ζιούλης Κων)νος	5.000	Τζήνας Θεόδωρος	5.000
Βάϊλα Μαριάνθη Γαλάνη	2.000	Βάσιος Ηλίας	5.000
Νάκος Ανδρέας	8.000	Τσιάτσιος Παντελής Η.	5.000
Κωτούλας Βασίλειος Κ.	3.000	Μέλιος Κων)νος	5.000
Κοσμάς Απόστολος	3.000	Τζήνας Πέτρος	5.000
Φωτιάδης Στέφανος	2.000	Στρατσιάνης Βασίλειος	5.000
Παπανικολάου Δημήτριος	5.000	Γκούτσιος Κων)νος	5.000
Σελσιώτης Ιωάννης Προκ.	2.000	Βάσιος Δημήτριος	5.000
Σελσιώτης Προκόπης Ανδρ.	2.000	Ζούκας Νικόλαος Γ.	5.000
Σελσιώτης Απόστολος Ανδρ.	2.000	Ντακοβάνος Δημήτριος Ε.	5.000
Ζιούλης Γεώργιος Λ.	5.000	Σελσιώτης Νικόλαος	4.000
Γελαδάρης Νίκος Αχ.	3.000	Σελσιώτης Μιλτιάδης	3.000
Τζήνας Ορέστης	3.000	Σελσιώτης Δημήτριος Ν.	3.000
Χαβάς Απόστολος	2.000	Στρατσιάνης Ευάγγελος	3.000
Χαρισιάδης Απόστολος	5.000	Κωτούλας Φώτης	3.000
Ζήκας Δημήτριος Γ.	3.000	Αποστόλου Απόστολος	5.000

ΜΑΣ ΕΔΩΣΑΝ ΧΡΗΜΑΤΑ ΑΛΛΑ ΜΑΣ ΛΕΙΠΟΥΝ ΟΙ ΜΕΛΕΤΕΣ

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει και δημόσια τον συγχωριανό μας Δημήτριο Κωτούλα του Παναγιώτη, γιατί, κατόπιν δικών του ενεργειών, εγκρίθηκαν και στάλθηκαν από το ΥΠΕΧΩΔΕ στην Κοινότητά μας 3.000.000 δραχμές.

Τώρα τον λόγο έχουν οι τεχνικοί - μηχανικοί του χωριού μας. Ας εκπονήσουν το συντομότερο τις μελέτες που απαιτούνται για να προχωρήσουν τα έργα που προγραμματίσει το Κ.Σ. και ας τις στείλουν έγκαιρα στην Κοινότητα.

Θέλουμε έργα από τους μηχανικούς μας και όχι λόγια μόνο. Αν περιμένουμε τους μηχανικούς της Νομαρχίας θα πάμε πίσω άλλα τόσα χρόνια και θα κατηγορούμε συνέχεια τα εκάστοτε Κ.Σ. ότι αδρανούν, αδιαφορούν και δεν προωθούν προς επίλυση τα διάφορα προβλήματα. Ας βοηθήσουμε έστω και τώρα, από το πόστο που ο καθένας μας κατέχει, τον Πρόεδρο και το Κ.Σ. για το καλό του χωριού μας.

ΠΑΡΑΙΤΗΘΗΚΕ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Παραιτήθηκε από μέλος του Κοινοτικού Συμβούλου ο Μιχάλης Νταγκουβάνος, για προσωπικούς λόγους.

Τη θέση του παραιτηθέντος κατέλαβε ο Βασίλειος Σαμαράς, ο οποίος και εξελέγη αντιπρόεδρος. Του ευχόμαστε κάθε επιτυχία.

Στρατσιάννης Δημήτριος	5.000	Χαρίση Παναγιώτα	2.000
Κυρίτσης Παντελής	5.000	Χαρισιάδης Παύλος Β.	4.000
Νάκος Παύλος	3.000	Κανναβός Γιάννης	5.000
Γαλάνης Οδυσσέας	5.000	Ντακοβάνος Απόστολος Ε.	4.000
Κότινα Λευκοθέα	3.000	Τριανταφύλλου Χρυσάνθη Εξάρχου	5.000
Γκούτσιου Σταυρούλα	2.000	Ράπτης Βασίλης	3.000
Κοταδήμας Μέλιος	3.000	Στεργιούλης Κων)νος Αθ.	3.000
Μαγγανάρη Καίτη Χαρισιάδου	4.000		

Κατευχαριστημένοι οι χωριανοί μας, την Καθαρο-Δευτέρα, πρωί, ετοιμάζονται για το ταξίδι του γυρισμού στις δουλειές τους και στο ισοπεδωτικό περιβάλλον της Αθήνας. Παίρνουν όμως μαζί τους τις ευχάριστες ώρες που ζήσαμε όλοι μαζί στο χωριό μας αναπολώντας και ζωντανεύοντας εκείνους τους καιρούς που το Κεράσοβο έσφυζε από ζωή και αντηχούσαν οι πλαγιές από τα ξεφωνητά των πολλών παιδιών.

ΑΠΟΚΡΙΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, η Αδελφότητα Αθηνών, διοργάνωσε το τριήμερο των Αποκριών εκδρομή-επίσκεψη, βάζοντας πούλμαν για το χωριό. Η συμμετοχή ήταν μεγάλη, το πούλμαν του Σωτήρη γεμάτο. Η διαδρομή ευχάριστη και τα τραγούδια έδιναν και έπαιρναν, Και τα τσίπουρα και τα διάφορα μεζεδεκλίκια που είχαμε πάρει μαζί μας συμπλήρωναν τα κενά και αμόρφηναν τη διαδρομή μας. Έτσι πέρασε η ώρα χωρίς να το καταλάβουμε και φτάσαμε το πρωί στο χωριό μας.

Η χαρά μας ήταν τόσο μεγάλη που βρήκαμε το χωριό στα κάτασπρα ντυμένο. Ο Θεός δε μας χάλασε το χατήρι και το απόγευμα του Σαββάτου άρχισε πάλι να χιονίζει. Και το πρωί της Κυριακής είχε φτάσει το χιόνι στους 20 πόντους. Φτιάξαμε σβόλια και παίξαμε χιονοπόλεμο...

Καλά είναι τα παιγνίδια, αλλά έπρεπε να ετοιμαστούμε για το κάψιμο των κέδρων και το μεγάλο γλέντι που θα γινόταν στο Σχολείο.

Για να πετύχει όσο δυνατόν καλύτερα το Αποκριάτικο γλέντι στο χω-

ΕΚΛΕΨΑΝ ΤΗΛΕ-ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΤΕΣ — ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ — ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κοινότητα Αγίας Παρασκευής Κόνιτσας — Αριθ. πρωτ. 196

Κ Α Τ Α Γ Γ Ε Λ Ι Α

Ως Πρόεδρος της Κοινότητας Αγίας Παρασκευής καταγγέλλω το βρώμικο και ανήθικο γεγονός της κλοπής δύο αναμεταδοτών τηλεόρασης από την τοποθεσία «Αγία Βαρβάρα» της ίδιας Κοινότητας ιδιοκτησίας της Κοινότητας Αγίας Παρασκευής Κόνιτσας την 22-8-95 από κλέπτη ή από κλέπτες που πρόκειται να τους χρησιμοποιήσουν σε δικές τους δουλιές. Καλώ τον καθένα που γνωρίζει οτιδήποτε για την κλοπή να πληροφορήσει σχετικά την Κοινότητά μας ή το Αστυνομικό Τμήμα Κόνιτσας. Οι αναμεταδότες, αξίας 2.000.000 δραχ. αγοράσθηκαν πριν τρία χρόνια με χρήματα των Κερασοβιτών. Ας είναι βέβαιος ή βέβαιοι ο κλέφτης ή οι κλέφτες ότι θα βρεθούν και θα τιμωρηθούν όπως αξίζει στην πράξη τους. Ο Λαός λέει «φυλάει ο Θεός τον κλέφτη αλλά φυλάει και τον νοικοκύρη».

Αγία Παρασκευή 5-9-95

Με τιμή
Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
ΓΑΛΑΝΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ριό συνεργάστηκαν και οι τρεις Αδελφότητες του χωριού μας: Αθηνών, Κιάτου και Ιωαννίνων.

Οι προετομασίες άρχισαν. Η Λεύκω Γκούτσιου, η Σπυριδούλα Τζήνα και η Σπυριδούλα Ζήκα εφκιάξαν τις λαγγίτες (τηγανίτες). Ο Τάκης Ζήκας και ο γαμπρός μας ο Κώστας της Χαρούλας έφεραν τα κέδρα. Για το κουβάλημα, τραπέζια, καρέκλες, για να στρωθεί η Αίθουσα βοήθησαν οι στρατιώτες που είναι στο χωριό. Να είναι καλά τα παιδιά. Τους ευχαριστούμε. Για το σερβίρισμα βοήθησαν: Ο Κώστας ο γαμπρός, ο Πρέντζας ο γαμπρός, ο Τάκης Ζήκας, ο Νίκος Γιαννέλη Τζίνα πήγαινε και ερχόταν με το μαστραπά γεμάτο κρασί και δεν άφηνε κανένα ποτήρι άδειο.

Ευχαριστούμε τον Παντελή Γαλάνη για το λουκούμι που κέρασε τους χωριανούς.

Ευχαριστούμε τον Ανδρέα με την κομπανία του.

Τα λίγα λόγια που έγραφα ήταν μόνο και μόνο να ευχαριστήσουμε όλους αυτούς που βοήθησαν για να πετύχει αυτό το μεγάλο Αποκριάτικο γλέντι. Και πάλι οι Αδελφότητες Αθηνών, Κιάτου, Ιωαννίνων ευχαριστούν. Αν ξεχάσαμε κανέναν τους ζητάμε συγγνώμη.

Να είμαστε καλά και του χρόνου καλύτερα. Ευχαριστούμε.

ΔΗΜ. ΚΟΤΑΔΗΜΑΣ — Πρόεδρος Αδελφότητας Αθηνών

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΕΣ ΑΤΕΛΕΙΕΣ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΖΟΜΕΝΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Γνωρίζοντας ότι πολλές οικογένειες Κερασοβιτών είναι εγκατεστημένες στο εξωτερικό και οι περισσότερες είναι συνδρομητές του περιοδικού, θεώρησα χρήσιμη την ενημέρωσή τους για τις αλλαγές που έχουν από φόρους και δασμούς όταν επιστρέφουν για μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα ή έρχονται προσωρινά για διακοπές.

Οι τελωνειακές αλλαγές για τους επαναπατριζόμενους αναφέρονται στην Δ 245)11)1.3.88 Απόφαση Υπουργείου Οικονομικών.

Ως επαναπατριζόμενοι θεωρούνται οι Έλληνες μόνιμοι κάτοικοι εξωτερικού που μεταφέρουν την συνήθη κατοικία τους στην Ελλάδα καθώς και οι Έλληνες και ομογενείς πολιτικοί πρόσφυγες. Επίσης στην κατηγορία αυτή υπάγονται και οι Έλληνες με Ελληνικό διαβατήριο που είναι εγκατεστημένοι με την οικογένειά τους στο εξωτερικό όπου έχουν και επαγγελματικούς δεσμούς, ανεξάρτητα αν έχουν την πράξη μόνιμου κατοίκου εξωτερικού στο διαβατήριό τους.

Π Ρ Ο · Υ · Π Ο Θ Ε Σ Ε Ι Σ

1. Τουλάχιστον κατά τα δύο τελευταία έτη, πριν από την έκδοση του πιστοποιητικού μετοικεσίας, το δικαιούχο πρόσωπο πρέπει να είχε την συνήθη κατοικία του στο εξωτερικό.
2. Εφοδιασμός του δικαιούχου με πιστοποιητικό μετοικεσίας που εκδίδεται από το αρμόδιο Ελληνικό Προξενείο της χώρας που είναι εγκατεστημένος.

Α Τ Ε Λ Ε Ι Ε Σ Ε Ι Δ Ω Ν

1.— Απαλλάσσονται από δασμούς και φόρους κατά την εισαγωγή τα προσωπικά είδη, τα έπιπλα και οι ηλεκτρικές συσκευές. Δηλαδή, όλα τα είδη που επιπλώνουν ένα σπίτι.

2.— Επίσης απαλλάσσονται τα μεταφορικά μέσα που εισάγονται (επιβατικό αυτοκίνητο, ρυμουλκούμενο τροχόπιτο, μοτοποδήλατο ή μοτοσυκλέτα, σκάφος αναψυχής) με τον περιορισμό αυτά τα συγκεκριμένα μέσα μεταφοράς που εισάγονται, θα πρέπει το δικαιούχο πρόσωπο να τα είχε στην πλήρη κυριότητά του και να τα χρησιμοποιούσε στον τόπο της προηγούμενης κατοικίας του επί (6) έξι τουλάχιστον μήνες πριν από την έκδοση του πιστοποιητικού μετοικεσίας.

Η προϋπόθεση της 6μηνης κυριότητας και χρήσης των μέσων μεταφο-

ράς πρέπει να αποδεικνύεται με στοιχεία τόσο στο προξενείο όσο και στο τελωνείο.

Η κυριότητα των μέσων μεταφοράς αποδεικνύεται από τον τίτλο κυριότητας και την άδεια κυκλοφορίας του μέσου μεταφοράς που ισχύει σε κάθε κράτος.

Είναι δυνατή η εισαγωγή καινούργιου αυτοκινήτου από Ευρώπη για επαναπατριζόμενους από υπερπόντιες χώρες (Αμερική - Αυστραλία κλπ.).

Σ' αυτή την περίπτωση καταβάλλεται ο Φ.Π.Α. και παρέχεται απαλλαγή από τους λοιπούς δασμούς. Η απαλλαγή παρέχεται για αυτοκίνητα ανεξαρτήτως κυβικών στην περίπτωση εξάμηνης κυριότητας και χρήσης, διαφορετικά περιορίζεται στα 2.000 κυβικά.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΧΡΗΣΗ Ι.Χ. ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Στην περίπτωση που μετανάστης ή Έλληνας εργαζόμενος ή αλλοδαπός που έχει την συνήθη κατοικία στο εξωτερικό όπως επίσης και την επαγγελματική του δραστηριότητα έρχεται για διακοπές στην Ελλάδα δικαιούται να κυκλοφορεί αυτοκίνητο επιβατικό με ξένες πινακίδες κυκλοφορίας για έξι (6) μήνες κατ' αρχάς με παράταση στη συνέχεια από το Τελωνείο για εννέα (9) μήνες ακόμη. Μετά το δεκαπεντάμηνο ο δικαιούχος μπορεί να ακινητοποιήσει το αυτοκίνητο για (6) έξι μήνες, ο ίδιος πρέπει να μείνει εκτός Ελλάδος για να δικαιούται στη συνέχεια δεύτερο δεκαπεντάμηνο. Κατά τον ίδιο ως ανωτέρω τρόπο μπορεί να δοθεί και τρίτο δεκαπεντάμηνο.

Προϋποθέσεις για να δοθεί η ελεύθερη χρήση αυτοκινήτου είναι :

- 1) Ο δικαιούχος να έχει τίτλο κυριότητας του αυτοκινήτου στο όνομά του.
- 2) Το αυτοκίνητο να είναι ασφαλισμένο. Και
- 3) Να καταβάλλονται τα τέλη κυκλοφορίας που αναλογούν μετά το πρώτο εξάμηνο ελεύθερης κυκλοφορίας.

Με εκτίμηση

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΡΑΠΤΗΣ

Τελωνειακός - Βόλος

ΔΑΣΚΑΛΕ ΠΟΥ ΔΙΔΑΣΚΕΣ...

Σε σχόλιό του, με τίτλο «3—2» και «6—1», στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού μας, ο Δ.Σ., κατά τρόπο ανοίκεια αιχμηρό, περίπου ε γ κ α λ ε ί την πλειοψηφία του Κοινοτικού Συμβουλίου, όπως αυτή εκφράστηκε με τον παραπάνω αριθμητικό συσχετισμό στις ψηφοφορίες πάνω στο γνωστό θέμα του δασικού λήμματος, για α δια φ ο ρ ί α και έ λ λ ε ι ψ η ε υ α ι σ θ η σ ί α ς για το μεροκάματο των χωριανών μας που δια εργάζονταν στην υλοτόμηση.

Στον όψιμο «στηλοβάτη» και υπερασπιστή του μεροκάματος των παραπάνω χωριανών μας, επισημαίνω τα εξής:

1ον) Ο αριθμητικός συσχετισμός των συμβούλων στις ψηφοφορίες (που ο Δ.Σ. θεωρεί περίεργο και τον ειρωνεύεται, παραλληλίζοντάς τον με ποδοσφαιρικό σκόρ) φανερώνει την α υ τ ο ν ο μ ί α στις αποφάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου και την π ρ ὶ σ ω π ι κ ή α ν ε ξ α ρ τ η σ ί α των συμβούλων, μακριά και πέρα από ψευτοενότητες παρατάξεων και μικροκομματικές σκοπιμότητες.

Ο Δ.Σ. όμως φαίνεται ότι τις κοινοτικές αποφάσεις δεν μπορεί να τις αντιληφθεί σαν α ν ε ξ ά ρ τ η τ ε ς θ έ σ ε ι ς σ κ ε π τ ο μ έ ν ω ν ε λ ε ύ θ ε ρ α α ν θ ρ ῶ π ω ν , αλλά μόνο σαν εντολές εκτέλεσης του Αρχηγού της παράταξης.

Άραγε, η θέση του αυτή απηχεί και τις γενικότερες απόψεις του περί λειτουργίας κάθε συλλογικού φορέα;

2ον) Οι συγκεκριμένες αποφάσεις του Κ.Σ. προσωπικά πιστεύω ότι πάραυτα ήταν με την μεγαλύτερη δυνατή περίσκεψη και ήταν οι πλέον ενδεδειγμένες. Το γιατί, ας ψάξει να το βρει ο σχολιαστής στα πρακτικά του Κ.Σ. και όχι στις «κουβέντες» του καφενείου.

3ον) Όσον αφορά το ενδιαφέρον του σχολιαστή για το μεροκάματο των μελών του Δασικού Συνεταιρισμού το θεωρώ, αν μη τι άλλο, όψιμο και υποκριτικό και δεν μας πείθει ο όψιμος «πόνος» του για το εισόδημά τους.

Αν στ' αλήθεια υπάρχει πραγματικό εκ μέρους του ενδιαφέρον για την απασχόλησή τους, τότε ας κοιτάξει βαθειά μέσα του και θα συλλάβει τον ευατό του βαρύτατα αμαρτήσαντα.

Κλείνοντας το σχόλιο αυτό και εις απάντηση του «ΑΙΔΩΣ ΑΡΓΕΙΟΙ» λέμε, «λιγότερη αμετροέπεια και ανέξοδος λαϊκισμός δεν βλάπτουν»...

Α.Γ.

**ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ
ΜΕ ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ**

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ - ΧΑΣΑΠΟΤΑΒΕΡΝΑ
«ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ»
ΠΛΗΡΟΦ.: **ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΑΚΗΣ**
ΤΗΛ. **0655 - 41.432**

**ΒΑΦΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΑΛΑΝΗΣ & ΣΙΑ ΕΕ**

Δημοκρατίας 21 - Αγ. Παρασκευή
Τηλ. 67.18.619 — 60.12.586
Α.Φ.Μ. 93735436

**ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ
- ΝΤΑΓΚΟΥΒΑΝΟΥ**

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Χίου 14 — Περιστέρι
Τηλέφ. 57.39.804

**ΜΙΧΑΛΗΣ Ν. ΚΩΣΤΑΚΗΣ
ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ**

Στρ. Ρογκάκου & Ροδοδάφνης 13
Δέχεται από 11 π.μ. — 20 μ.μ.
και κατ' οίκον κατόπιν ραντεβού
Τηλ. Φυσικοθεραπευτηρίου 6800.218
Τηλ. οικίας 6811.210

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΖΗΚΑΣ ΣΠ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Τηλέφ. Καταστήματος 82.24.328
και Οικίας 88.34.648

ΝΙΚΟΛ. Ν. ΣΑΒΒΙΔΗΣ - ΚΥΡΙΤΣΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ - ΕΙΔ. ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΛΕΙΨΙΑ

Δέχεται Καθημερινώς 6—8 μ.μ.
εκτός Τετάρτη και Σάββατο

Κοκκερελ 15 — Ανω Κυψέλη
Τηλ. Ιατρ. & Κατοικίας 86.54.519
Τηλ. Εργασαίς 32.53.751 - 55

ΒΑΣΙΛΗΣ Δ. ΠΑΣΙΑΣ

Χειρουργός Οδοντίατρος
Ελπίδος 7 — Εμπ. Κέντρο
«Πλιοτρόπιο»

Τηλ. Ιατρείου : 63.81.758
Δέχεται 9—12.30 π.μ.
και 5.30—8.30 μ.μ.

ΑΤΕΛΙΕΡ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ

Αγ. Ανάργυροι - Δραγατσανίου 2α
Τηλέφ. 26.35.392

ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΛΙΑ ΝΤΑΚΟΒΑΝΟΣ

Χειρουργ. Οδοντίατρος

Φιλοτίμου 12 και Σπετσών
Πλατεία Κυψέλης — Αθήνα

Τηλέφωνο Ιατρείου 88.14.404

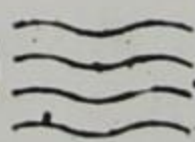
Δέχεται :

9.30 — 1 π.μ. και 5 — 8 μ.μ.

ΞΕΝΩΝΑΣ - ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΜΕ ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

**ΔΙΑΦΗΜΙΖΕΣΘΕ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ — ΘΑ ΣΑΣ ΔΟΥΝ ΟΙ ΠΑΤΡΙΩ-
ΤΕΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΛΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ — ΕΧΕΤΕ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΣΤΗΡΙΖΕΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ**

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔ 424/91 ΚΔΑ

● ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ - ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ●

Κ. ΦΛΩΡΗ 3 - ΚΥΨΕΛΗ 113 64 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 88 27 296 — ΧΡΟΝΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 57